

Arctic Street Food

“Vi løfter hinanden i fællesskab”

Et kandidatspeciale af Mathias Qvist Hansen

Aalborg Universitet

Kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde

Studienr: 20113733

Antal anslag: 114.406

Vejleder: Ph.d Ninna Meier

Antal sider: 52

Resumé of thesis

“Arctic Street Food – We lift each other up together”

Arctic Street Food is an inclusion-project based in Aalborg, Denmark, managed by The Greenlandic House in Aalborg. It seeks to give its target group the means to get by in the Danish society. A lot of the project's users are plagued by issues such as homelessness, alcohol abuse, psychological traumas and loneliness and there has been a need for a project that caters to their needs in their age-group. Through a series of interviews with the social-workers, who actively works in the project, and an interview with a user, that is currently a part of the project, this thesis seeks to understand what significance young socially vulnerable Greenlanders gives to the social project Arctic Street Food.

The weight of the data is based on the interviews and it is through their story and their statements that the findings are analyzed through social theories such as antiracist perspectives and ethnic sensitive practice. The style of the interview is very free-form, exploratory even, where the script only serves as a template for the interviewer. It is about letting the respondents narratives unfold.

To supplement the empirical data, existing data is also applied. In this particular case it's a study done by the Council of the Socially Vulnerable that outlines the typical social problems of the socially vulnerable Greenlanders living in Danish cities.

The thesis takes a social-constructivist perspective on how the findings are interpreted and how to find truth and validity in the empirical data. This is thesis is not intended to be generalized, it is a looking-through glass into the world of these particular people and their experiences with Arctic Street Food, and how they interpret meaning in it. This is further explained through both ontological and epistemological perspectives, wherefrom their reality and truth is understood and also how the researcher works with the impressions that is given through the conversations, and how who is concerned can have an effect on the data, and how to acknowledge and work around an eventual bias.

Ethical concerns are also described, considering the sensitive nature of interviewing socially vulnerable people, and the social workers attached to them, and the dangers of exposing them or leaving someone feeling hurt.

The findings of this thesis suggests that it is social and emotional support, a sense of pride, realizing your own potential, being part of an ethnic brother-sisterhood and in essence being part of something larger than your own self, that brings significance to the users of Arctic Street Food.

Indholdsfortegnelse

Indledning	1
Arctic Street Food – en aktiv social indsats for unge udsatte grønlandere i Aalborg	2
Problemfelt	4
Problemformulering	4
Projektdesign	5
Videnskabsteoretiske overvejelser	7
Et ontologisk synspunkt	7
Et epistemologisk synspunkt	8
Den erkendelsesteoretiske konstruktivisme	8
Præsentation af datamateriale	10
Præsentation af respondenter	10
Afgrænsning og fravalg	11
Overvejelser om valg af respondenter	11
Interviews	12
Interviewguide for udvalgt bruger af Arctic Street Food	12
Interviewguide for medarbejdere I Arctic Street Food	13
Metodologiske og etiske spørgsmål i forbindelse med interview	13
Etiske overvejelser	14
Informeret samtykke og fortrolighed	15
Kodning af datamateriale og meningskondensering	16
Udførelse af interviewanalyse	16
Validitet og reliabilitet af interviewviden	18
Interviewkvalitet	18
Objektivitet, validitet, reliabilitet og generaliserbarhed	18
Analyse	21
Overvejelser forud for analyse	21
Grønlandsk som etnisk identitet	21
Det sociale arbejde med en etnisk minoritetsgruppe	24
Meningskondensering af interview med medarbejder “L” og ”M”	26

Meningskondensering af interview med L	26
Meningskondensering af interview med "M"	32
Meningskondensering af interview med bruger af Arctic Street Food "K"	38
Diskussion af analysefund	42
<i>Konklusion</i>	47
<i>Litteraturliste</i>	51

Indledning

I dette speciale er der undersøgt hvilken betydning Arctic Street Food har for unge udsatte Grønlændere i Aalborg kommune. Kort sagt er Arctic Street Food et socialt projekt, der administreres af det Grønlandske Hus Aalborg, vis mål er at sikre socialt udsatte grønlandske unge bedre og hurtigere tilpasning til deres nye liv og integration i Nordjylland. Målgruppen er præget af problemer med misbrug, omsorgssvigt, vold og psykiske problemer, der har haft den konsekvens mange af dem har en mangel på basale sociale kompetencer og færdigheder for at kunne fungere i et almindeligt hverdagsliv. De har manglende kontakt med det danske arbejdsmarked og uddannelsessystem, og den aktive sociale indsats i Arctic Street Food går på at udbedre disse. Arctic Street Food fungerer som en madvogn, der kører rundt til forskellige arrangementer landet over og præsenterer grønlandsk mad og kultur gennem et moderne ”street food” koncept, hvor de unge kan indgå i et fællesskab og have et fællesmål i at arbejde med madlavningen og indgå i planlægning og udførelse af arrangementer.

Interessen for dette projekt udspringer af det sammenhold der har været mellem Danmark og Grønland gennem generationer, der går hundredvis af år tilbage. I rigsfællesskabet har vi, på trods af fejring af den grønlandske nationaldag og Kongehusets interesse i Grønland, stadig en markant social, økonomisk og kulturel opdeling af etniske grønlændere og etniske danskere. Der hersker mange fordomme på begge sider, og man kan undre sig over at selvom Grønland og Danmark er en del af det samme rigsfællesskab, og har været det i så mange år, så føles det stadig som om de to nationaliteter er segregeret fra hinanden.

Gennem tiden har socialt udsatte grønlændere udgjort et forholdsvist stort mindretal af den samlede gruppe af grønlændere i Aalborg. Det er et kendetegn for denne gruppering at være præget af multisociale problemstillinger som arbejdsløshed, misbrug, dårligt helbred, psykiske sygdomme og hjemløshed. Disse problemer har yderligere være forstærket af at være i en fremmed kultur (Hansen, 2006:2) Forskellige sociale værksteder har gennem årene vist sig at have en positiv effekt for at socialt udsatte grønlændere har kunne deltage og socialisere i mere positive samværsformer, frem for samværsformer, der er præget af alkohol og hashmisbrug. Der har dog været mangel på et sted for unge at føle sig hjemme, og der af er Arctic Street Food udtænkt, som et værested og socialt projekt udarbejdet til unge, med de unges inddragelse. Det har derfor været interessant at

stille spørgsmål såsom ”hvad får de unge til at deltage i sådan et projekt”? ”Hvad betyder det for dem”? ”Hvad får dem til at få lyst til at blive ved med at deltage?”

Arctic Street Food – en aktiv social indsats for unge udsatte grønlandere i Aalborg

I efteråret 2019, fra september til december, var jeg, gennem Socialt Arbejde på AAU, i praktik hos Arctic Street Food. Arctic Street Food er et projekt, der er administreret af Det Grønlandske Hus Aalborg, hvis overordnede mål er at støtte unge sårbare grønlandere, i at opnå en bedre integration i Region Nordjylland. Fokus på at styrke de unges kendskab og indsigt i de relevante institutioner, der skal hjælpe dem videre inden for uddannelses- og beskæftigelsesområde, men udover dette vil Arctic Street Food som projekt også være medskaber i at øge den unges omgangskreds i forhold til venner, fritidsinteresser og andre tilbud der lægger udenfor uddannelses- og beskæftigelsesområdet.

Målgruppen for indsatsen er sårbare unge grønlandere mellem 18-35 år, som både er nytilflyttede til landet eller unge, der igennem længere tid har opholdt sig i Danmark, der stadig ikke har fået fodfæste i det danske samfund. Kontakten til målgruppen sker gennem flere kanaler. En del af brugerne, der er aktive i Arctic Street Food, er tidligere kommet i det Grønlandske Hus' samlingssted ”Tamassa”, samt en del er blevet tilknyttet gennem rådgivningsindsatsen i Det Grønlandske Hus' Socialafdeling. Udover dette har en del også fået bekendtskab til projektet gennem venner og bekendte, der enten er deltagende eller tidligere deltagende i projektet, og slutteligt er der også en opsøgende indsats af medarbejderne, i inklusionsarbejdet hos Det Grønlandske Hus, i miljøer hvor de unge grønlandere færdes. Endvidere henvises der også unge fra diverse samarbejdspartnere, her særligt fra diverse enheder i kommunalt regi. Grønlanderenheden, Job & Integration samt diverse instanser indenfor Social og Sundheds forvaltninger.

Karakteristiske kendetegn ved målgruppen er at de unge grønlandere er modtagere af offentlig forsørgelse, både uddannelsesyndelse eller kontanthjælp. Der er også unge der er på ingen forsørgelsesyndelse overhovedet, og som lever gennem forsørgelse af venner, familie og bekendte. En del er hjemløse og opholder sig i perioder med venner, bekendte eller på herberg og forsorgshjem. Mange fra gruppen har et misbrug, her primært hash og/eller alkohol. Ud af disse har en del også psykiske problemstillinger ofte som konsekvens af misbrug og /eller omsorgssvigt,

da det opleves mange af de unger er vokset op i dysfunktionelle familier, og har oplevet omsorgssvigt, hvilket også leder til en mangel på basale sociale kompetencer og færdigheder, for at kunne fungere i et almindeligt hverdagsliv. I Arctic Street Foods målgruppe er en del tilknyttet uddannelsessystemet, men mange af disse oplever ikke succes med dette i form af enten at være droppet ud eller kun lige hænge i. I denne sammenhæng er der et tæt samarbejde med uddannelsesafdelingen i Det Grønlandske Hus med henblik på at afværge et ”drop-out” eller reducere de sociale omkostninger af dette (Bilag Praktikrapport, 2019:3-4).

Problemfelt

Der er tidligere skrevet meget om forholdene for socialt udsatte grønlandere i Aalborg og i resten af Danmark. Det Grønlandske Hus har igennem mange år gjort en stor indsats for at hjælpe deres målgruppe med at forstå og deltage i det danske system, samt være et samlingspunkt for etniske grønlandere i dyrkelse af egen kultur og nationalitet. Socialstyrelsen og Rådet for Socialt Udsatte har gennem tiden lavet mange undersøgelser, hvilke også indgår som fundament for dele af datamaterialet i dette speciale. I dette speciale er det ønsket at få en kvalitativ personlig vurdering af hvilken effekt Arctic Street Food har for sin målgruppe, og hvordan dets målgruppe oplever deres deltagelse i det. Der vil derfor i denne rapport være interviews med en bruger af Arctic Street Food og to medarbejder, for at få en dybere forståelse for hvad Arctic Street Food har af betydning for dens målgruppe. Jeg ønsker at gå på opdagelse i den individuelle fortælling om, hvad der kan lægge til grund for den glæde jeg oplever brugerne af Arctic Street Food har ved projektet. Jeg vil også gerne have kendskab til om der er nogle negative sider ved projektet, og i så fald, hvordan det kan forbedres? Udover det vil jeg søge at forstå de sociale praksisser og modeller, der kan arbejdes ud fra i det sociale arbejde med en etnisk minoritetsgruppe. Dette med henblik på at kunne få en bedre forståelse for hvad der lykkedes i Arctic Street Food og hvad der måske fejler?

Som udgangspunkt er dette speciale af et eksplorativt design, med en åben interview-stil, der har fokus på den levende samtale og respondentens fortælling. Jeg ønsker at forstå hvad Arctic Street Food betyder for den enkelte bruger, gennem respondenternes egne udsagn. Der ønskes en analyse og diskussion af den indhentede interview-viden, med eksisterende data om socialt udsatte grønlanderes forhold i Danmark, professionel praksis i det sociale arbejde og hvad der ellers kan blive udledt af de udførte interviews. Det leder mig til følgende problemformulering...

Problemformulering

Hvilken betydning har Arctic Street Food for unge udsatte grønlandere i Aalborg Kommune?

Projektdesign

I udformningen af dette speciales undersøgelsesdesign, måtte jeg gøre det klart for mig selv hvad der ville være den mest effektive fremgangsmåde, for den viden jeg ønskede at indhente for at kunne besvare den valgte problemformulering. Jeg ønskede fra start at få brugerne af Arctic Street Food's egne ord og fortællinger på, hvordan de oplevede og skabte mening i deres virke i projektet. Jeg nåede frem til at et begreb som "mening" ville være abstrakt, og kom derfor frem til at det ville være interessant at undersøge hvilken betydning projektet har for den enkelte bruger. Ud fra det blev det vurderet at specialet skulle tage karakter af en eksplorativ tilgang, hvor jeg ville gå i dybden med respondenternes fortælling og oplevelse af undersøgelsesfeltet, og deraf benytte et abduktivt undersøgelsesdesign, hvor jeg ville veksle mellem teoretiske betragtninger og de empiriske iagttagelser, der ville forekomme i interaktionen med den enkelte bruger, her gennem interviewform. En eksplorativ forskningstype gør det muligt at have en åben tilgang til forskning og leder til at kunne producere nuancerede beskrivelser af de erfaringer, kompleksiteter og eventuelle paradokser, der kan forekomme i denne undersøgelse (Olesen & Monrad, 2018:276). Fokus for denne problemformulering er at lade respondenternes fortællinger gå først, hvorefter dette skal meningskondenseres og så fortolkes, og eventuelt placeres i en teoretisk sammenhæng for at opnå en dybere forståelse af hvad Arctic Street Food egentlig betyder for den enkelte bruger.

Det abduktive undersøgelsesdesign understøtter også muligheden for opfølgende spørgsmål i mine interviewsituationer med brugerne og medarbejderne. I form af den semistrukturerede interviewform, hvor jeg følger op på de besvarelser jeg får undervejs, i selve interviewsituationen, kan det forekomme at være interessant at gå tilbage i vedkommendes besvarelse ved f.eks. at spørge "Nu har du fortalt at "A" ledte til "B" og så kom "C", men hvordan tænker du f.eks. at "A" forholder sig direkte til "C"?" Denne type undren og opfølgning kan lede til nye overvejelser og svar, som ikke nødvendigvis har været forelagt. I denne undersøgelse har det været tilfældet at interviewer har ladet sig gribe samtalen i nuet og stillet opfølgende spørgsmål løbende, efter hvad der blev vurderet at være interessant for undersøgelsesfeltet.

Udfordringer ved dette undersøgelsesdesign, og det i sig selv at have en eksplorativ tilgang, oplever jeg er, at man skal være varsom om ikke at lade sig afspore fra den videnskabelige undersøgelses kerne og vidensfelt. Ens egen nysgerrighed i samtalen og det generelle flow i denne kan lede interviewer ud på et sidespor, hvor forskeren i værste fald kan ende med en ubrugelig

datamængde af irrelevant information. Derfor er det essentielt at man i denne forskerrolle har et overblik over hvilken form for viden der ønskes, og vide hvornår den eksplorative metode bevæger sig ud over det relevante for ens undersøgelsesfelt (Monrad & Olesen, 2018:19-20).

Videnskabsteoretiske overvejelser

Denne undersøgelse er lavet ud fra et socialkonstruktivistisk standpunkt. I dette afsnit belyses de videnskabsteoretiske synspunkter og overvejelser, der danner fundament for dette speciale. Det forstås at virkeligheden bag de sociale problemstillinger, denne undersøgelses målgruppe er under, er frembragt af og opretholdt gennem forskellige samfundsmæssige praksisser (Collin, 2015:325), og derved ikke er fastlagte positivistisk anskuede naturlove.

Et ontologisk synspunkt

Hvordan måler man et begreb som hvad betyder Arctic Street Food for en ung socialt udsat grønlander? Det er et spørgsmål der oftest vil variere fra individ til individ. Det fællesskab der eksisterer i Arctic Street Food kan forstås som et symbolsk univers, der er abstrakte teoretiske tankesystemer, som kan udtrykke et samfunds generelle refleksioner over mennesket, samfundet og virkeligheden (Collin, 2015:335). Flytter man dette perspektiv over på et mikroniveau, som Arctic Street Food opererer ud fra, gennem den nære relation til den enkelte bruger, kan man undersøge og fortolke hvordan brugerne og medarbejderne forstår og udtrykker deres følelser og overbevisninger, da det symbolske univers tankebygninger vokser ud af de praktiske og sociale aktiviteter en gruppe erfarer sammen (Ibid.:335). For at forstå hvilken betydning ASF har for brugerne er det derfor essentielt at forstå det symbolske univers, der eksisterer i og omkring det. Dette kan ikke måles ud fra et positivistisk naturvidenskabeligt perspektiv. Man må i stedet konstruere en fortolkning, på samme måde brugerne konstruerer, og er medskabere af, deres symbolske univers. Det er komplekst og abstrakt at sætte sig ind i forskellige individers virkelighedsverden, da den altid vil være præget af en individuel erfaringsarv og konstant påvirkes af forskellige variabler i individets virkelighedsverden. Derfor vil jeg gennem min interaktion med denne undersøgelses respondenter kun kunne fortolke og konstruere mit synspunkt, ud fra hvad de fortæller mig. Søgen på en universel sandhed om betydningen ASF har for den enkelte bruger er derfor ikke noget jeg i min forskerrolle higer efter, men snarere ønskes der en forståelse for hvordan respondenterne mener betydning skabes, og hvad de forklarer, er vigtigt for dem. Den enkelte respondents "sandhed" forstås som en intersubjektiv virkelighed, hvor individet i kraft af sin personlige historie og erfaring har en bestemt viden om verden, som ingen andre vil have præcis magen til (Ibid.:339)

Et epistemologisk synspunkt

Dette speciales undersøgelsesfelt tager afsæt i den empiriske virkelighed. Der ønskes en undersøgelse af hvad Arctic Street Food betyder for dets brugere, og for at finde frem til dette vil der tages udgangspunkt i udtalelser fra personer, der er en del af projektet. Det er gennem deres udsagn, og min fortolkning deraf, at jeg når frem til mine resultater. Det er væsentligt inden for epistemologien at spørge sig selv om hvad er den viden og de begrundede formodninger i og omkring undersøgelsen. I dette speciale tager jeg udgangspunkt i mine sanseerfaringer. Jeg går på oplevelse i mine respondenters fortælling, i min måde at fortolke deres udsagn på. Jeg sanser mig frem i hvordan udsagn bliver italesat. Hvornår er der tænkepause? Hvad kan være svært at svare på? Taler respondenteren sandt? Hvor er respondenteren emotionelt på det givne tidspunkt interviewet foregår, og har det en påvirkning på de fremførte svar? Jeg lader mig også råde af andre vidnesbyrd. I dette speciale suppleres interviewene med eksisterende undersøgelser om problemstillingen. Jeg må kognitivt sætte mig ind i hvordan dette felt behandles, formuleres og forvaltes. Hvilke problemstillinger, der ellers kan være. Og udover det lader jeg også min egen fornuft råde i min fortolkning af mit datamateriale. Her trækker jeg på mine egne erfaringer og overbevisninger inden for feltet. Jeg søger at være så objektiv som mulig, men jeg erkender samtidigt at min erfaring med det sociale arbejde i Arctic Street Food og mit kendskab til projektet i en helhed, og dets deltagere samt personale, at jeg kan have en forudindtaget holdning, bevidst og ubevidst, der kan præge min fortolkningsproces. Deraf erklærer jeg mig i denne undersøgelse empirist. Fundamentet for min viden er de sanseerfaringer jeg gør mig, (Jacobsen;Lippert-Rasmussen;Nedergaard, 2015:19-20) såsom ”*seeing is believing*”, og derfor er der ud fra mit epistemologiske synspunkt på denne undersøgelse heller ikke nogen universel sandhed, men der er respondenternes sandhed.

Den erkendelsesteoretiske konstruktivism

Ud fra forrige afsnits overvejelser er det vurderet at etablere at anskue dette speciales undersøgelsesfelt ud fra et erkendelsesteoretisk konstruktivistisk synspunkt. Både den fysiske virkelighed og den samfundsmæssige virkelighed forstås som et produkt af samfundsmæssige omstændigheder. Dette kan begrundes med den måde grønlandere, og Grønland i det hele taget, er blevet håndteret gennem historien af både det danske styre og det grønlandske selvstyre. Før i tiden var målet at det grønlandske folk skulle assimileres ind i den danske kultur, hvilket fortolkes

som at være det styrende paradigme på det pågældende tidspunkt (RFSU, 2014:9-11). Det var den tids erkendelse af hvordan eventuelle sociale problemer også skulle behandles, og det i sig selv kan fortolkes som at være en konstruktion af en sandhed. Resultaterne af det ses i dag, hvor der stadig er politiske, kulturelle og sociale problematikker i håndteringen af socialt udsatte grønlandere. Med tiden har der været adskillige paradigmeskifte i både den videnskabelige og samfundsmæssige diskurs, der har ændret holdninger og synsvinkler på hvordan man håndterer diverse sociale problemstillinger. Deraf forstås det at det sociale arbejde fortsætter, men nu opleves det at der arbejdes ud fra en erkendelse om integration og inklusion er vejen fremad. Det ses f.eks. i Arctic Street Foods målsætning (Bilag 1:3). Forståelsen af den sociale problemstilling med udsatte grønlandere har udviklet sig over tid, men har altid været baseret på hvad der mentes at være sandt ud fra daværende tidspunkts samfundsmæssige omstændigheder (Collin, 2015:326-327). Deraf fortolkes det at der gennem den offentlige diskurs og overordnede samfundsmæssige omstændigheder, altid vil konstrueres en erkendelse af hvad der er sandt, indtil man udvikler, eller konstruerer, en ny sandhed, og det vil altid påvirke det sociale arbejde med denne målgruppe.

Præsentation af datamateriale

Præsentation af respondenter

I dette afsnit præsenteres respondenterne for dette speciales undersøgelse. Der gives en kort beskrivelse for at læseren vil have et indblik i vedkommendes baggrund, hvilket er tiltænkt for at give læser en dybere forståelse for den enkelte respondents perspektiv og virkelighedsverden.

Respondent M

Respondent M er skaberen og idémanden bag Arctic Street Food. Hans baggrund er pædagog og han er ansat som inklusionsarbejder for Det Grønlandske Hus Aalborg, og Arctic Street Food er dermed udtænkt som et inklusionsprojekt for unge udsatte grønlandere. M er hovedansvarlig for driften af Arctic Street Food og dets virke. Han holder kontakt med projektets brugere, finder og booker events og arrangementer for projektet at deltage i, arbejder med indkøb samt planlægning af projekts overlevelse og fremtid. (Bilag M:00.2)

Respondent L

Respondent L arbejder for det Grønlandske Hus og har en akademisk baggrund. Hun er en af de to medarbejdere fra huset, der er fast tilknyttet Arctic Street Food. Til at starte med var hun en sparringspartner for M og havde en mere passiv rolle, men fik med tiden tildelt 10 af hendes ugentlige arbejdstimer til arbejdet i Arctic Street Food. Hendes funktion i arbejdet med ASF er, og har været, at give det sociale arbejde et fagligt fundament i form af nedskrivning af mål og indsats, samt at få både M og andre samarbejdspartnere af projektet til at tale og diskutere om hvad den egentlige indsats er, hvad det skal bidrage med og hvordan fagligheden i arbejdet sikres (Bilag L:1.47).

Respondent K

Respondent K er bruger af Arctic Street Food. Aldersmæssigt er han i slut-20'erne og er meget aktiv bruger af projektet, og deltager meget ofte i dets arrangementer. K er opvokset i Danmark, og taler ikke grønlandsk.

Afgrænsning og fravalg

Det blev vurderet fra start at få dybdegående kvalitativt interview ville give undersøgelsen mere brugbare svar end et spørgeskema på skrift. Jeg ønskede at komme i dybden og gå på opdagelse i respondenternes fortælling, og forstå hvor de kom fra, med deres udsagn, tanker og følelser. Dette aspekt af undersøgelsen drager kraftig inspiration fra den narrative analyse.

Undersøgelsen var udtænkt at skulle have flere respondenter, men dette blev besværliggjort pga. covid-19 virusset, der blussede op i vinter og foråret 2020. Målgruppen for Arctic Street Food er udsatte unge grønlændere, og det er en målgruppe, jeg har oplevet, kan være svær at komme i kontakt med og skabe tillid til og med. Jeg har haft en tilknytning til projektet igennem min praktiktid i efteråret 2019, og har derfor løbende haft en stabil kontakt til Arctic Street Food, men den pludselige midlertidige nedlukning af samfundet, og dermed også Arctic Street Food, skønner jeg har haft en påvirkning, og det har været en udfordring at få fat i og arrangere interview med de unge, pga. situationen.

Jeg har udover de tre interview, der er gennemført, måtte ty til opfølgende spørgsmål i e-mail til brugere af ASF og eksternt datamateriale, for at opnå et mere fyldestgørende fundament for specialets undersøgelse, end jeg følte jeg havde med de tre interview. Den eksplorative tilgang i specialet har gjort dette væsentligt lettere at arbejde med, og resultaterne fra specialets undersøgelse vil bære præg af de fund jeg har gjort i processen med det datamateriale, der har været mig tilgængeligt.

Overvejelser om valg af respondenter

Fra start var det udtænkt at det ville være interessant at have fire interview dybdegående interview. To brugere og to medarbejdere. Det ville være interessant at undersøge de to perspektiver, fra henholdsvis brugere og medarbejdere, i søgen på at finde ud af hvad Arctic Street Food betyder for den enkelte unge. K blev bl.a. udvalgt fordi han er én af de brugere jeg har haft den tætteste tilknytning med, og hvor jeg føler jeg har vundet hans tillid. Derfor blev det vurderet at jeg kunne stille ham mere dyberegående spørgsmål, uden at ville have en følelse af at jeg havde overskredet en grænse. Medarbejderne har jeg haft en stærk tilknytning, både faglig og socialt med, gennem min praktiktid i Arctic Street Food. Vi er fortrolige med hinanden og jeg vurderer at der er en følelse af respekt og gensidighed i vores forhold til hinanden.

Interviews

Interviewguide for udvalgt bruger af Arctic Street Food

Formålet med disse interviews er at undersøge og udforske den betydning brugerne tillægger deres tilknytning til ASF. Med en eksplorativ tilgang er spørgsmålene udformet som åbne, med hensigt til selv at lade respondenterne kommunikere hvad og/eller hvilket vedkommende finder meningsfuldt. Der er derfor fokus på at lade respondentens erfaringer komme til udtryk gennem fortællinger, personlige holdninger og erfaringer. Spørgsmålene er inspireret af de målsætninger Arctic Street Food har som projekt (Bilag 1:3), men udformet gennem min egen nysgerrighed og specialets problemstilling.

Som interviewer har jeg fokus på at holde mig så neutral som muligt, her ment som at undgå at stille ledende spørgsmål og lade respondentens fortælling vægte. Dog, i forbindelse med min interviewteknik, vil jeg ikke udelukke at det vil kunne forekomme at der i interviewsituationen vil være ledende spørgsmål, da den valgte interviewmetodes eksplorative stil tillader mig at gribe interviewsituationen an på den måde, jeg som interviewer føler, vil give den data, jeg skal bruge. Et andet aspekt i dette er at jeg som interviewer har fokus på at der skal være et flow i interviewet, der skal hjælpe at respondenterne føler sig både tryk, men også velvidende om, hvad interviewet drejer sig om og mine intentioner som interviewer. For at præcisere så ønsker jeg ikke at interviewsituationen fremstår ”kunstig”.

Respondenten i dette interview er en bruger af ASF, som jeg har fået personlige tilknytninger til gennem min praktiktid i ASF, efteråret 2019. Det er håbet at denne tilknytning gør at vedkommende er mere tryk ved at svare på disse spørgsmål, da nogle af dem kan fremstå af en personlig karakter. Det er min intention at bruge dette til min fordel, og derfor vil min interviewstil være præget af den allerede eksisterende relation, og udtrykkes derfor i den vanlige jargon.

Forud for interviewet redegøres der for respondenterne ved hvad dette speciale omhandler, hvad interviewet omhandler samt hvor lang tid jeg forventer det vil tage. Ydermere vil jeg også garantere respondenterne sin anonymitet.

Interviewguide for medarbejdere I Arctic Street Food

I disse interview gør jeg brug af en anden interviewguide, der har til mål at afklare medarbejdernes synspunkt på den betydning brugerne tillægger Arctic Street Food, for dem. Spørgsmålene er udformet således at de vil kunne krydseksamineres med brugernes respons, men samtidig bevarer jeg min interviewmetode fra bruger-interviewene, da dette speciales dataindsamling er af en eksplorativ karakter, og der ønskes at medarbejderne går i dybden med deres fortælling, og forklarer egne synspunkter og syn. Jeg ønsker gennem disse interview at få medarbejdernes perspektiv på hvordan den indsats de udgør i ASF udformer sig, og hvilken betydning de tænker den har for brugerne.

Metodologiske og etiske spørgsmål i forbindelse med interview

Forud for interviewet er der gjort metodologiske og etiske overvejelser for hvordan denne proces skal udføres. Hvilken form for interview kan give den mest anvendelige data for den valgte problemstilling og hvordan udføres dette mest hensigtsmæssigt? Refleksioner og overvejelser jeg har gjort mig, befinder sig flere steder. Fænomenologien i form af jeg er interesseret i at opleve hvordan brugerne af Arctic Street Food oplever betydningen af projektet for dem på, som et livsverdensfænomen. Samtidigt er der også en interesse for en hermeneutisk vinkel med fokus på fortolkning af den mening brugerne tillægger Arctic Street Food, men også en interesse for hvordan sproget og de diskursive praksisser, italesættelsen af projektet, former den sociale verden brugerne befinder sig i (Brinkmann & Kvale, 2015:35). I sidste ende blev det besluttet at det er et ønske om at undersøge hvordan den betydning projektet har for brugerne, konstrueres af dem selv, gennem faktorer og fænomener omkring dem, men også af de livserfaringer den enkelte bruger selv har, der gjorde sig gældende. Derfor er fokus i interviewets udformning hvordan betydning konstrueres af brugeren, men for at nå frem til dette har jeg refleksioner og overvejelser om hvordan de oplever verdenen omkring dem, og opmærksom på hvad og hvordan jeg fortolker, hvad jeg får fortalt.

Interviewstilen er et ikke-standardiseret interview. Med åbne spørgsmål, hvor jeg som interviewer vil forsøge at åbne op for respondentens egne erfaringer og fortællinger, kræver det at jeg som interviewer må træffe metodiske beslutninger under interviewet, og gribe fortællingen når jeg ser den an (Ibid:36). For at gøre dette etisk forsvarligt må jeg som interview være nøje opmærksom

på hvordan jeg ikke overskrider følsomme grænser for respondenterne og hvordan jeg stadig får produceret den nødvendige viden gennem samtalen.

Siden jeg tidligere har været en del af Arctic Street Food som praktikant har jeg en personlig relation til både medarbejderne og brugeren, jeg interviewer i dette speciale. Relationen er nær og tryk, og det er det jeg også har fokus på gennem interviewet. Det skal have en professionel og konkret karakter, så interviewet ikke afspores, men samtidigt er det en væsentlig strategi i min interviewstil at gøre interviewet til en så naturlig, levende, samtale som mulig, og bevare flow. Det begrundes jeg med at jeg kender mine respondenter, og har en erfaret følelse for hvordan og hvornår de føler sig tryk. Der er et sprog og en jargon de er kendt med, og det er i den udtryksform de også har lært mig at kende. Derfor anskues jeg at det ville være unaturligt at jeg ikke ville agere sådan i en interviewform. Det ville gøre situationen kunstig og derved ville jeg kunne have svært ved at verificere hvorvidt de svar jeg får er hverken sande eller oprigtige. Førnævnte er en udfordring og et snævert manøvrerum, for både at sørge for jeg holder mig til ”sagens kerne”, men samtidigt bevarer et flow og sikrer mig en tryk og nærvær i interviewsituationen (Ibid.:37).

Etiske overvejelser

I forbindelse med mine dyberegående refleksioner om min interviewstil privatsfære er jeg inspireret af Aristoteles’ begreb *phronesis*, den intellektuelle dyd, der består i at erkende og reagere på det vigtigste i en given situation (Brinkmann & Kvale, 2015:105) og derved et fokus på dydsetikken tradition i at denne undersøgelse ikke har til hensigt at benytte sig af universelle etiske procedurer, men i stedet se op de konkret eksisterende moralpraksisser og personlige evner (Ibid.:112). Det er gennem perception, og evnen til at beskrive hændelser i deres værdiladede sammenhænge og så dømme derefter, der forelægges i den valgte interviewform. Det har derfor været væsentligt for mig at på forhånd have klarhed over Arctic Street Foods funktion og den livsverden befinder sig i, samt tidligere nævnte etiske refleksioner, for at jeg i interview situationen kan vurdere fra en eksisterende praktisk viden, i stedet for at følge universelle regler (Ibid.:112).

Det er ydermere væsentligt for mig som interviewer at interviewet skal være så dybdegående og udforskende som muligt og samtidigt vise respondenterne respekt, og undgå at krænke vedkommende, med risiko for at det empiriske materiale ikke vil være tilstrækkelig (Ibid.:106).

Informeret samtykke og fortrolighed

Før interview påbegyndes får respondenterne fortalt hvad dette speciale omhandler. Jeg gør en dyd ud af at klargøre at der ikke eksisterer et rigtigt eller forkert svar, og at jeg ønsker deres fortællinger og egne erfaringer, ud fra hvad de enkelte spørgsmål inspirerer dem til. Derefter beskriver jeg graden af tilgængelighed denne rapport vil have for andre mennesker, og ud fra dette om hvorvidt de ønsker anonymitet. I dette har jeg af personlige overvejelser været opmærksom på at fremlæggelse af sådan en information indebærer en nøje balance af at være detaljeret, men på samme måde at udelade aspekter af interviewets design. Dette med henblik på at lede respondenterne til ”forkerte svar”, eller sætte vedkommende i en situation hvor svarene ville være ugyldige for undersøgelsen eller sandheden/oprigtigheden af deres svar (Brinkmann & Kvale, 2015:116).

Som tidligere berørt med at undgå krænkelse af respondentens privatliv, er det væsentligt at gøre sit yderste for at beskytte denne, men samtidig er det væsentligt at den der tjener funktion som forsker også forstår hvilken rolle respondenterne kunne ønske at spille i det endelige produkt. Har respondenterne et ønske om at lave et statement, der relaterer sig til din undersøgelse? Er det f.eks. en hjertesag for respondenterne? I så fald er det vigtigt at reflektere over at anonymitet kan beskytte respondenterne, men samtidig også fratage respondenterne sin stemme, hvis vedkommende kunne ønske at blive krediteret. Derudover kan anonymitet tjene som alibi for forskeren, i det vedkommende kan fortolke udsagn uden egentlig modsigelse. Her må der også overvejes et mere nytte-etisk perspektiv fra forskerrollens side i at respondenterne kan repræsentere en gruppe, og både bevidst og indirekte kan krænke den større gruppe mennesker, respondenterne repræsenterer. Det etiske spørgsmål i dette udformer sig derfor i hvordan man behandler og tolker disse udsagn, og eventuelt overveje den skade eller effekt et sådan udsagn vil kunne indebære (Ibid.:117-118). I dette speciales interviewstil, hvor interviewmetoden opfordrer til åbenhed og intimitet, må man være opmærksom på dette kan fremstå forførende, og få respondenterne til at afsløre information vedkommende senere vil fortryde. Ydermere, skulle interviewsituationen bærer i retning af at interviewperson bliver følelsesmæssigt berørt må interviewerens være ekstra opmærksom på sin rolle. Er jeg terapeut eller interviewer? Er det etisk forsvarligt at forsøge at hjælpe respondenterne, når man ikke er kvalificeret i denne henseende? For at undgå en situation som denne bedst muligt, er det essentielt at undersøgeren har kendskab til undersøgelsesfeltet for både at kunne forudsætte dette og kunne håndtere sådan en situation. Det er vigtigt at være varsom med at krænke

respondentens intimsfære, men samtidigt kan dette medføre at interviewerens fremstår kold og reserveret, hvilket indebærer moralske problemer, men også kan destruere det flow der er opbygget gennem interviewet, og derved skade værdien af den data man forsøger at indhente (Ibid.:118-119).

Kodning af datamateriale og meningskondensering

Der er gennem gennemlæsning af de udførte interview blevet udvalgt udsagn, der er vurderet som relevante for den videre analyse og endeligt som element til besvarelse af specialets problemformulering. Denne undersøgelse er vurderet til at skulle have fokus på mening frem for sprog, og derfor vil disse udsagn gennemgå en proces hvor de *meningskondenseres*. Hele formuleringer fortolkes og komprimeres fra det oprindelige svares *naturlige enhed*, dvs. det naturlige svar, til det *centrale tema*, der, i dette speciales tilfælde, er en fortolkning af hvad der kan udledes af respondentens udsagn. Dette støttes af interviewers eksisterende viden om emnet, indtryk og fortolkning af respondentens mening, bag vedkommendes udsagn (Brinkmann & Kvale, 2015:269).

Udførelse af interviewanalyse

De udførte interviews er levende samtaler, hvor interviewer skal forstås som medproducent af de fremførte udsagn, hvilket vil sige at det forstås som en intersubjektiv virkelighed mellem respondent og interviewer. Den eksplorative interviewstil gør at interviewet ikke følger interviewguiden absolut, men hellere bruger denne som en skabelon og vejledning for hvad der er vurderet at være væsentligt at få svar på fra respondenterne, forud for selve interviewet. I interviewsituationen forekom der adskillige opfølgende spørgsmål, der blev improviseret af interviewer, udledt af en nysgerrighed fra respondenternes udtalelser (Brinkmann & Kvale, 2015:251-253).

Interviewanalysen er inspireret af Brinkmann & Kvales seks analysetrin. Det er en beskrivelse af hvordan et interview kan analyseres fra udførelse til fortolkning af fund. Det første trin består af at respondenterne vil beskrive sin livsverden under interviewet og spontant fortælle hvad vedkommende oplever, føler og foretager sig i relation til det givne emne. Det andet trin beskriver den fase hvor i respondenterne selv opdager nye relationer under interviewet og ser nye former for mening i det, de oplever og foretager sig på grundlag af deres spontante beskrivelser, ufortolket

fra interviewerens side. I dette speciales tilfælde kan det f.eks. være at et spørgsmål der vedrører respondentens venskabelige relationer med andre brugere af Arctic Street Food, egentlig er grunden, eller en væsentlig grund, til vedkommende tillægger projektet den værdi og betydning, det har, uden at ville have været bevidst om det eller have kunnet udtrykke det tidligere, i interviewet. I det tredje trin kondenserer og fortolker interviewer meningen med respondentens beskrivelser, og "sender" meningen tilbage. Dette kan forekomme når interviewer ikke føler respondenteren har forstået vedkommendes spørgsmål, eller at man ønsker at omformulere sig pga. et dårligt formuleret spørgsmål. Det kan også være en situation hvor interviewer griber noget spændende, i respondentens udsagn, og ønsker at forstå den udtalelse ret eller få en dybere forståelse af det. På det fjerde trin analyseres det optagne interview af interviewer. I dette speciales tilfælde er interviewene struktureret med henblik på analyse gennem transkription, hvor der udføres en kodning af interviewene og en udvikling af interviewenes meningsindhold, samt afklaring af interviewpersonernes egen forståelse og tilføjelse af nye perspektiver fra interviewers side. I dette speciale udføres, der en meningskondensering, som beskrevet i forrige afsnit **"kodning af datamateriale og meningskondensering"**. Femte trin kan kort beskrives som at være et geninterview, eller i dette speciales tilfælde, en opfølgning på e-mail for at få uddybet visse spørgsmål. Det blev vurderet under gennemgang af transkriptionerne at der manglede en uddybning af visse spørgsmål for at kunne få et tilfredsstillende grundlag for dette speciales undersøgelsesfelt. Sjette trin består i at udvide kontinuet af beskrivelse og fortolkning til også at omfatte handling, i form af at interviewer sender sine fortolkninger. Dette kan ses i forlængelse af det femte trin, men i dette speciales tilfælde er dette ikke forekommet, grundet logistiske og tidsbegrænsede forhold (Ibid.:255-256).

Validitet og reliabilitet af interviewviden

I dette afsnit vil validiteten og reliabiliteten af den indhentede interviewviden blive diskuteret.

Interviewkvalitet

Der er visse kvalitetskriterier for et godt interview, man som interviewer bør tilstræbe sig. I et semistrukturerede interview, som i dette speciales tilfælde, er der seks vigtige punkter at tilstræbe sig. At man som interviewer indhenter af spontane, righoldige, specifikke og relevante svar fra respondenterne. Det er også væsentligt at man som interviewer leverer de korteste spørgsmål, der fremmer de længste svar fra sin respondent. Det forekom for interviewer i denne undersøgelse at være en udfordring, når man havde fokus på også at være spontan og bevare et flow i den levende samtale, og det må erkendes at det ikke altid lykkedes. I den forlængelse er det også et væsentligt kriterie at interviewer følger op på, og meningsafklarer, relevante aspekter af svarene, og at interviewer formår at fortolke interviewet under selve interviewet. Dette var ikke nødvendigvis hensigten i dette speciales interview, da det var hensigten at respondentens udtalelser skulle forklare hvad betydningen af Arctic Street Food for en bruger er. Det blev forsøgt gjort, i form af at det ville være hensigtsmæssigt for at have et overskueligt datamateriale, men oftest vurderedes det i situationen mere væsentligt at lade respondenterne fortælle frit, for så derefter lade interviewer fortolke svarene gennem metodiske og teoretiske værktøjer. Yderligere to kriterier er at interviewer forsøger at verificere sine fortolkninger af interviewpersonens svar i løbet af interview, og at interviewet er "selvrapporteret", en historie i sig selv, der ikke ville kræve yderligere forklaringer. I de udførte interview for dette speciale forsøgte interviewer at verificere udsagn, hvis det ikke fremstod tydeligt hvad respondenterne *egentligt* mente. Men igen var det væsentligt, og altid hensigten, at respondenterne senere skulle analyseres gennem førnævnte metodiske og teoretiske værktøjer, som den indhentede interviewviden skulle inspirere til (Kvale & Brinkmann, 2015:222).

Objektivitet, validitet, reliabilitet og generaliserbarhed

For at sikre et acceptabelt niveau af objektivitet i det indhentede data, har jeg måtte gøre mig overvejelse om hvordan dette kan gøre sig gældende for undersøgelsen. Denne søgen på objektivitet kan forklares ud fra dialogisk intersubjektivitet, hvor enigheden er opnået gennem en rationel diskurs og gensidig kritik af dem, der fortolker det givne fænomen. Det kan argumenteres

at i de givne interviewsituationer, hvor der spørges ind til det fænomene verden i og omkring Arctic Street Food er, foregår der en meningsforhandling mellem interviewer og respondent. Interviewer forsøger at fortolke og nå til enighed om et bestemt udsagn er forstået, eller fortolket, korrekt, i forhold til respondentens egen overbevisning. Dette leder til *kommunikativ validering*, hvor der tages hensyn til det asymmetriske magtforhold mellem forsker og subjekt, hvor interviewet kan opnå en privilegeret stilling med til objektivitet som dialogisk intersubjektivitet. Betydning af Arctic Street Food for den enkelte bruger forstås her som interviewets genstand, og når dette indlejres i en sprogligt konstitueret og interpersonelt forhandlet social verden, som i denne undersøgelses interviews, opnår det kvalitative forskningsinterview en privilegeret stilling i produktionen af objektiv viden om den sociale verden (Kvale & Brinkmann, 2015:314-316). Den kommunikative validering fastslår endvidere at samtalen er den endelige kontekst til forståelse af viden, og dermed er interviewets diskurs afgørende. De begrebmæssige og teoretiske fundament for den videre analyse må etableres for at opfattelsen af sandhed ikke blive til tomme udifferentierede begreber. Derfor er der i dette speciale ikke arbejdet efter en endelig ”produktvurdering”, men snarere end validering der gennemsyrrer hele forskningsprocessen, hvori der i dette speciale trin-for-trin er gennemgået de diverse tiltag, overvejelser, argumentationer og fortolkninger for at nå frem til et fagligt funderet grundlag for besvarelsen af den valgte problemformulering (Ibid:318-319).

I form af undersøgelsens reliabilitet måtte spørgsmålet om hvorvidt resultaterne af undersøgelsen ville kunne reproducere på andre tidspunkter og af andre forskere. Til dette må det vurderes at det er tvivlsomt, i form af mit eksisterende kendskab til både medarbejdere og brugere af Arctic Street Food. Det sprog, der udførtes i interviewene, er præget af en personlig jargon. I udformningen er der ikke tænkt i at de indhentede data skulle have stærk reliabilitet, da interviewstilen havde fokus på at være kreativ og spontan. Det blev vurderet at det kunne være en fare for at modvirke den levende samtale og flow’et i interviewet, og have gjort at interviewee ikke havde fået nogle af de kreative og spontane svar, der var håbet (Ibid:318). Undersøgelsen har ikke haft til formål at have en bred generaliserbarhed. Det har været et indblik ind i respondenternes forståelse og fortolkning af deres oplevelse af Arctic Street Food og den valgte problemformulering. Derfor ville en passende form for generaliserbarhed, undersøgelsen kunne antage, være den *naturalistiske generalisering*, hvor i der bygges på en personlig erfaring, der har udspring i en tavs viden om

hvordan tingene er og fører til forventninger frem for formelle forudsigelser, om det givne fænomen.

Analyse

Overvejelser forud for analyse

Alle brugere af Arctic Street Food har det tilfælles at de er etnisk grønlandske. Nogle føler sig mest tilpas med at tale grønlandsk, andre er flydende i både dansk og grønlandsk, og nogle kan kun tale det ene eller det andet. Nogle har været i Danmark hele deres liv, nogle i mange år, og nogle er kommet til Danmark for nyligt. De fleste brugere af Arctic Street Food har en manglende tilknytning til det danske system i form af skole og uddannelse, job og karriere, eller bare noget så grundlæggende som venskaber og relationer. Arctic Street Food arbejder for at fremme dets brugere og give dem en stærkere tilknytning til det danske system. Der arbejdes med identitetsudvikling, selvrealisering og inklusion (Bilag 1:3).

Denne del af specialet forklarer den teoretiske og faglige baggrund for den videre analyse. Der ønskes en redegørelse for hvad det vil sige at være grønlander, og her mere specifikt socialt udsat grønlander, i Danmark, hvorefter der vil redegøres for antiracistiske perspektiver i socialt arbejde og Devore & Schlesingers model om etnisk sensitiv praksis, for at give et teoretisk analytisk blik på selve det sociale arbejde, der udføres i Arctic Street Food, og de bagvedliggende faktorer for hvordan et menneske af anden etnisk herkomst indgår som minoritet i et samfund. Disse redegørelser vil derefter benyttes i analysen til at fortolke og diskutere udsagn fra de udførte interviews. Det vurderes at alt dette, i sidste ende, vil give et fagligt formuleret overblik og et teoretisk fundament for dette speciales fortolkning af hvilken betydning Arctic Street Food kan have for den enkelte bruger.

Grønlandsk som etnisk identitet

Rådet for Socialt Udsatte (RFSU) udarbejdede igennem 2013 en undersøgelse, omhandlende de udfordringer socialt udsatte grønlandere møder i Danmark, og udgav dette i en publikation kaldet ”I Grønland er jeg for dansk, og i Danmark er jeg ”bare” grønlander”. Gennem 12 interview og en række tidligere undersøgelser, sætter denne publikation et personligt og dybdegående perspektiv for de socialt udsatte grønlanderes virkelighedsverden i mødet med Danmark (RFSU, 2014:4-5). Indledningsvist fastlægges det at majoriteten af grønlandere, der rejser til Danmark klarer sig uden hjælp fra sociale hjælpeforanstaltninger, men at socialt udsatte grønlandere i

Aalborg Kommune, specifikt, udgør 26% af den samlede population. Ud fra Arctic Street Foods **målsætning** fremlægges der at der anno 2017 er ca. 500 grønlandere i 18-30 års alderen, hvor halvdelen af er på overførselsindkomst eller helt uden indkomst (Bilag 1:6). Publikations fra RFSU's undersøgelse peger på flere grunde til at denne situation. En af de grunde er at det kan være svært at vide hvor man skal henvende sig for at få den nødvendige hjælp i det danske system. Andet kan være problemer med at forstå sproget og eventuelle misforståelser og tøven kan opstå af dette, og tredje er at man som nyankommen allerede kan have fundet sig husly og samvær med andre udsatte, der er rejst til Danmark fra Grønland, som heller ikke har etableret en kontakt med det danske system (RFSU, 2014:6). I publikationens gruppe af interviewede, har langt de fleste begyndt tilværelsen i Danmark ved at bo hos familie og venner, som de oprindeligt har haft tilknytning til fra Grønland. Det begrundes med at man som nyankommen ønsker at søge social kontakt og fællesskab med andre grønlandere, samt økonomisk støtte. Alt dette i stedet for at henvende sig til de danske hjælpeforanstaltninger. En undersøgelse fra det Grønlandske Hus i København viser at flertallet af yngre grønlandere, der rejser til Danmark, ofte søger lykken blindt, og uden at have en plan for hvordan de skal klare sig og ender derfor med at sove på herberg eller på gaden fra den første nat. I Arctic Street Food har en del af målgruppen enten haft, eller har, et misbrug for alkohol og hash, og det gør sig også gældende for publikationens målgruppe (Bilag 1:6). I Grønland er der tradition for at huse hinanden og åbne døren for familier og venner, hvilket forstærker tendensen her i Danmark til at søge fællesskab med andre grønlandere, fremfor andre. Det er dog problematisk at disse fællesskaber indbefatter alkohol- og hashmisbrug, som mange der tilslutter sig kan blive opslugt af, for at bryde ensomheden Misbrug kan blive forstærket igennem af at mangle et positivt netværk, hvor der ikke ryges og drikkes, og det at man går ledig fra arbejdsmarkedet gør at man ikke præsenteres for ikke-misbrugende fællesskaber, der kan bryde ensomheden (RFSU, 2014:25). Dette gør sig også gældende I Arctic Street Foods **målsætning**, hvor det beskrives det at de socialt udsatte unge grønlandere ofte har lange ledighedsforløb, og at deres samlede sociale situation gør at de ikke umiddelbart kan søge et arbejde på det ordinære arbejdsmarked eller uddanne sig i det danske uddannelsessystem (Bilag 1:6)

Publikation fastslår at evnen til at kunne forstå og udtrykke sig på dansk har stor betydning for den enkelte grønlanders integration i Danmark. Det varierer i en væsentlighed grad hvor god en grønlanders danskundskaber er alt efter hvor vedkommende er fra, geografisk, hvorvidt man er vokset op i et tosproget hjem, eller et hjem hvor der kun taltes grønlandsk (RFSU, 2014:10-11).

Derfor kan der være stor forskel i nytilkomne grønlanderes sprogfærdigheder. De sproglige færdigheder går også i samspind med de kulturelle normer og adfærdsmønstre, der varierer fra det at være etnisk dansker og grønlandsk. Det beskrives i publikation at der også forekommer misforståelser i det nonverbale sprog, da kropssproget har stor betydning for hvordan grønlandere udtrykker sig. Grønlandere er mere tilbageholdende, hvilket der af, f.eks. en dansk ansat på jobcenter, vil kunne forstås som accept og forståelse. Det er ikke grønlandsk at have en konfronterende eller krævende mentalitet, og derfor kan det hænde de ikke får sagt fra, hvis der er noget de er uenige i (RFSU, 2014:23). Arctic Street Foods primære målgruppe er nytilkomne unge, der endnu ikke har etableret en hverdag og står uden for det danske jobmarked og uddannelsessystem, og det forklares også at de har erfaret at der er en problematik med at nogle har været under uddannelse, men har opgivet grundet sociale- og/eller sproglige udfordringer. Der er også en del af målgruppen, der ikke har fundet deres retning endnu, og der er andre der ”opgivet” og er ude af systemet. Sidst er der også en gruppe der i årevis har deltaget i uddannelses- og virksomhedspraktikker uden at have etableret en fast tilknytning til det danske arbejdsmarked eller samfundet i øvrigt (Bilag 1:6).

I Arctic Street Foods målgruppe er der nogle, der er vokset op i Danmark, af forældre der er rejst til Danmark tidligere. Der er nogle, der er adopteret og der er nogle, der er kommet til pga. uddannelse, jobmuligheder eller drømmen om en bedre tilværelse. RFSU’s publikation beskriver at det er typisk at personer kan vælge at forlade Grønland pga. disse beskrevne faktorer, men yderligere er der også situationer som alkoholproblemer, seksuelle overgreb og vold kan også gøre sig gældende (RFSU, 2014:12). Arctic Street Foods målsætning argumenterer også at der ses en overvægt af unge med en eller flere alvorlige sociale problematikker såsom hjemløshed, prostitution, social angst, mangelfuld uddannelse og sprogvanskeligheder (Bilag 1:6).

Det er et fænomen at være anden-generations udsat, i visse tilfælde hvor pågældendes forældre aldrig er blevet rigtigt integreret i det danske samfund, hvilket leder til at leve et parallelt liv med danske familier. Denne ringe kontakt viser sig også at have en effekt på grønlanderes lavere tilknytning til arbejdsmarkedet, end danskere (RFSU, 2014:24).

Det udtrykkes i publikationen at de grønlandske væresteder, i Danmark, har en væsentlig betydning for at man som social udsat kan blive en del af mere positive samværsformer. Det vægtes man ved disse kan få hjælp til at komme videre i systemet, og få fra det offentlige, samt vægtes

det også i publikationens undersøgelse at det til tider har en positiv betydning i forhold til deres grønlandske identitet. Det pointeres dog at det er væsentligt for et værested at have integrationsperspektivet med, for ikke yderligere at skabe en parallelverden for dets brugere (RFSU, 2014:49). I 2017 var der i Nordjylland ikke et hverken regionalt eller kommunalt helhedsorienteret tilbud til unge grønlændere, trods de sociale problematikker der eksisterer i målgruppen. Arctic Street Foods socialpædagogiske tilgang vedrører identitet og kultur. Der afsættes i den enkelte unges behov og formåen. Der arbejdes med den enkelte unges ansvar for eget liv og fællesskabet, relationer, selvtillid og livsmod/livslyst i stabile rammer (Bilag 1:7).

Det sociale arbejde med en etnisk minoritetsgruppe

I specialet ønskes et faglig funderet perspektiv på det sociale arbejde, der udføres i Arctic Street Food. Der vil derfor redegøres og argumenteres for den sociale indsats i Arctic Street Food gennem antiracistiske perspektiver og *etnisk sensitiv praksis*, for at skabe et klarere billede af hvad den sociale indsats kan have af betydning for en bruger af Arctic Street Food.

Antiracistiske perspektiver er perspektiver i socialt arbejde, der kan gælde de fleste undertrykte samfundsgrupper. Perspektiverne skal ikke nødvendigvis forstås absolut og de går ofte i samspil med hinanden indbyrdes. I dette afsnit præsenteres der tre antiracistiske perspektiver, der vurderes relevant for dette speciales undersøgelsesfelt. Den *liberale pluralisme* og den *kulturelle pluralisme* (Payne, 2005:346).

I forbindelse med unge udsatte grønlænderes manglende tilknytning til det danske arbejdsmarked og de forskellige uddannelsesinstitutioner kan det være nærliggende for en social arbejder at udføre sit virke gennem *liberal pluralisme*. Dette vil sige at det sociale arbejde bør sikre lige adgang til tilbud og særlig hjælp for at forbedre de sociale forhold som compensation for forskellige afsavn. Disse afsavn en etnisk minoritetsgruppe gruppe kan have kan bl.a. skyldes deres underlegne position på arbejdsmarkedet, hvor *liberal pluralisme* som perspektiv arbejder mod en ”farveblind” tilgang, der skal modarbejde at etniske minoritetsgrupper behandles anderledes end majoriteten i samfundet. De fordomme og det stigma, der kan forekomme om befolkningsgrupper uden for arbejdsmarkedet og som har ry for at være præget af hjemløshed, misbrug, etc., kan have en indflydelse for deres integration i det pågældende samfund (Ibid:350). Dette tolkes f.eks. at være i arbejdet med den aktive indsats der udføres i Arctic Street Food med at forklare og hjælpe den

enkelte bruger med at få en stærkere tilknytning til det danske system. Udover det kan det også ses i forlængelse med forrige afsnits problematikker om nyankomne grønlanderes boligsituationer, hvor socialarbejderen kan udøve hjælp til at få en bolig og hjælp med at lære at forstå det danske system, gennem de sprog- og kulturbarrierer, der kan være.

I *kulturel pluralisme* er perspektivet at alle grupper bør leve i sameksistens og fastholde deres egne kulturelle traditioner. Socialarbejderen arbejder for at udvikle og værdsætte forskellige kulturer og opmuntrer til mangfoldige kulturmønstre, hvori man gennem arbejdet vil øge viden, erfaring og indsigt i fremmede kulturer. Dette lægger meget nært det sociale arbejde jeg selv så udført i Arctic Street Food i min praktikperiode, hvor grønlandsk kultur aktivt formidles til resten af samfundet. I praksis vil man derfor studere mangfoldige kulturer, og etnisk og kulturel sensitivitet er afgørende for praksis (Ibid:350), hvilket kan forklares yderligere ud fra Devore og Schlesingers *etnisk sensitiv praksis*. Det er en model, der har til formål at lade socialarbejderen forstå etniske gruppers position i samfundet, hvor vedkommende kan bruge de forslag til retningslinjer for praksis. Der opereres ud fra en betegnelse ”*etnisk virkelighed*”, der skal forstås som et menneske af anden etnisk herkomst opfattelse af at egen position er værre end det fremstillede ideal af samfundets officielle forvaltninger, og ikke en specifik, privilegeret, opfattelse af virkeligheden. *Etnisk virkelighed* giver socialarbejderen mulighed for at kunne give en grundig faglig vurdering af sit arbejde med socialt udsatte af anden etnisk herkomst og kan være grundlag for beslutninger i praksis. Modellen kræver at socialarbejderen er opmærksom på evidens og information omkring hvordan etniske problemstillinger påvirker enkeltpersoner, og vedkommende vil derved kunne indarbejde denne indsigt i alle aspekter af praksis (Ibid:367-368).

Vigtige problemstillinger inden for etnisk sensitiv praksis er hvad vil man kaldes, som gruppe? I sommeren 2020 har der bl.a. været en heftig debat om dette i form af en fløj af grønlandere og betegnelsen *eskimo*, hvor debatten har drejet sig om *inuit* betegnelsen ville være mere politisk korrekt, da *eskimo* betegnelsen, af denne fløj, opfattes som et levn fra den danske imperialistiske kolonitid, hvor en betydelig del af den grønlandske befolkning har følt sig undertrykt (Tv2Lorry.dk). I etnisk sensitiv praksis vil man være imødekommende og sensitiv over for lige præcis sådan et synspunkt, hvor man samtidigt ville skulle være opmærksom på hvordan en etnisk samfundsgruppes problemstillinger italesættes eller beskrives. Her kan det f.eks. nævnes at nogle

mennesker ikke vil bryde sig om at blive associeret med nogen gruppe overhovedet, nærmere at man ikke bryder sig om at blive kategoriseret som værende i en slags ”offer-rolle”.

Devore og Schlesinger beskæftiger sig med en række principper og ideologier vedrørende sociale relationer mellem etniske grupper i et samfund. Her beskrives der assimilationisme, der danner antagelsen om at forskellige etniske grupper til sammen vil danne én fælleskultur, hvilket har været gældende tilbage i tiden for forholdet mellem at være grønlandsk og dansk (RFSU, 2014:9-11). Det kan argumenteres at assimilation er en gældende faktor i alle samfund, da samfund oftest har en holdning til om hvorvidt det er uønsket eller ønsket. I Arctic Street Food arbejdes der ud fra et princip om etnisk pluralisme, hvilket deler synspunkt med den *kulturelle pluralisme*, i og med tanken om at forskellige etniske grupper skal kunne leve sammen i et mangfoldigt samfund (Payne, 2005:367).

Meningskondensering af interview med medarbejder ”L” og ”M”

I interviewene med M og L, der begge er medarbejdere i Arctic Street Food, var det ønsket at få en dybere forståelse af hvad der tiltrækker de unge til projektet, hvordan og hvorledes tilknytningen eksisterer og vedligeholdes, og de problemstillinger de føler der er i arbejdet med brugerne. Hvad lægger til grund for brugernes oplevelse i Arctic Street Food, hvad er deres tanker om det sociale arbejde med brugerne og hvilke overvejelser har de selv om hvad betydningen af projektet har for de unge? Disse spørgsmål er vurderet som vigtige for at få en dybere forståelse for Arctic Street Foods indsats i arbejdet med brugerne, og derved forsøge at underbygge hvad der kan lægge til grund for den individuelle brugers følelse af projektets betydning.

De udvalgte udsagn vil først præsenteres i deres *naturlige enhed*, hvor efter de gennemgår *meningskondensering* til deres *centrale tema*, hvilket er interviewers udlevering og fortolkning af udsagnets mening (Brinkmann & Kvale, 2015:270).

Meningskondensering af interview med L

L blev spurgt ind til hvad hun umiddelbart tænker der tiltrækker brugerne til ASF, og til det svarer hun at det er fællesskabet:

I: Nej okay. Øhmm, prøv at komme lidt mere ind på selve processen eller hvad der sker i arctic streetfood, sådan er dem der deltager meget aktive i alle arrangementerne også med at hjælpe

nede på havnen og så videre. Hvad tænker du umiddelbart der tiltrækker de unge og de brugere ved projektet?

L: Det jeg oplever med de unge det er de er, det er fællesskabet i første omgang. Der henter dem ind. Det er det at være en del af en gruppe, som har et fælles mål. Og efter det så kommer der også en tilknytning til dem. Selvfølgelig især til M, det er ham der er der mest, men også tit og i et vidst omfang til mig [pause]. Her er nogen, som altid er der. Men i første omgang så er det fællesskabet. (Bilag L: 3.52).

Ud fra L's synspunkt fortolkes det at den fælles målsætning i projektet er drivkraften og katalysatoren til det fællesskab, der er, og derefter den tilknytning der dannes. Det at der er en konstant, i form af M og L's tilstedeværelse som medarbejder, kan være samlingspunktet for brugerne og derved fællesskabets fundament.

I interviewet bliver L adspurgt om hun kan uddybe det fællesskab og sammenhold brugerne oplever i Arctic Street Food yderligere:

L: "Altså man kan sige alle mennesker de er jo forskellige og det er de her unge mennesker også, så det er jo klart at der er nogen relationer som bliver meget, meget stærke, så er der andre som egentlig bevæger sig på overfladen, men som jo også har stor værdi for den enkelte. Jeg kan, når jeg sidder og iagttager gruppen kan jeg se at man er meget hensynsfuld overfor hinanden, øh der bliver virkelig slugt nogle kameler. (...) L: Hvor at de unge eeh, synes jeg er [pause] SUPER inkluderende overfor hinanden. Og meget meget opmærksomme på hinanden, hinandens øh formåen, hinandens formåen, hinandens tilstand øh den pågældende dag" (Bilag L:8:20).

L: "Selvfølgelig er der (også) konflikter, det er der i alle grupper, men de bliver løst hen ad vejen. Og konflikterne kan jo gå på alt muligt, altså det er de her unge jo ikke anderledes end så mange andre unge (...)"

L: "...og det vi jo har brugt rigtigt meget tid på, det er, det at være nysgerrige på på den etikette som man egentlig ofte har sat på grønlandere og meget, meget kollektivistiske folk..."

L: "... og det har vi brugt utroligt meget tid på at være undersøgende overfor, jamen hvad er det egentlig for en størrelse det der med at være kollektivistisk øh, hvad kan vi bruge den til. Og det det er, det er den som både M og jeg voldbruger i gruppen, og vi må bare konstatere, at det er

nemt at lave inklusionsarbejde med lige præcis den her målgruppe fordi de er meget orienteret på gruppen.”

L: ”Og det benytter vi os jo af ikk? At man har en meget stor interesse i at fællesskabet skal fungere. Men man er også interesseret i sit eget liv og i at ændre egen situation, men det vi jo bare gør det er at vi bruger gruppen, vi bruger fællesskabet som løftestangen til at løfte den enkelte” (Bilag L:8.56)

L forklarer at hun i sit virke, som ansat ved Det Grønlandske Hus, oplever at en etikette, der ofte sættes på Grønlandere, er at de er et kollektivistisk folkefærd. Hun skønner dermed at hun også oplever det brugernes fællesskab og hensynsstagen til hinanden, og at det rent faktisk styrker inklusionsarbejdet. Hun oplever dog også der hersker konflikter, men vurderer at de er som i andre ungegrupper og at de løses med tiden, hvor gruppen hjælper hinanden i fællesskab.

L beskriver videre hvordan hun føler at der er nogle unikke særpræg ved at lave socialt arbejde med socialt udsatte grønlandske unge:

I: ” .. og det er det her med det er et inklusionsprojekt, og øhm, og det også er en meget væsentlig del at man inddrager de unge og bruger dem i beslutningsprocessen. Kan du fortælle mig lidt om hvad er dit syn på hvordan at det forløber?” (Bilag L:4:56)

L: ”Hmm. [pause] Når jeg sådan kigger på det udefra ehm, så kan jeg godt nogen gange tænke HOLD NU KÆFT MAND det gør langsomt det her. Men hvis jeg så sætter mig ned og reflekterer lidt over det, så kan jeg også se at der er nogle grunde til det. Men jeg vil sige, som egentlig helt overordnet ikke, at det er en meget langsom proces.”

I: ”(...) hvorfor mener du det er en langsom proces?”

L: ”Det er fordi at, de her, lige præcis i den her målgruppe, tror jeg, der er sådan en, en vis [pause] tilbageholdenhed. Og man har brug for at se ting an, i meget, meget lang tid, i hvert fald i længere tid end jeg nogensinde har oplevet med nogen andre grupper. Øøh, så det kræver vanvittig meget tålmodighed af de implicerede, både af gruppen som sådan gruppen af unge, men de ved det godt, de er gode til at være tålmodige, men det kræver sandeligt også meget af både M og jeg (...)” (Bilag L:5.28).

Det er interessant at L beskriver denne tilbageholdenhed hos målgruppen, og det leder til en undren om hvorfor dette kan være. Kan denne tilbageholdenhed skyldes omsorgssvigt i familien? Af mistro til systemet, misbrug, hjemløshed?

Tilbageholdenheden ved brugerne beskrives yderligere af L med at hun oplever det er gennem det allerede etablerede fællesskab at hende og M får en dybere relation til den pågældende bruger.

L: "Og jeg kan egentlig se de starter næsten, ja flertallet starter med at søge gruppen, så får man etableret en god og tryk relation i den, og når den er på plads, så begynder opmærksomheden at blive lidt bredere, så går man ud og kigger lidt på okay ham der M er han egentlig en troværdig person, hende der L er hun egentlig en troværdig person? Og så bliver det vægtet og det bliver også prøvet rigtig mange gange, og så heldigvis (grin) kan man sige, ender det med at den unge i reglen beslutter sig for, jamen det her det er okay." (Bilag L:6.48)

Det kan fortolkes af dette at det, ifølge L, at det tager tid for brugerne at føle sig trygge i projektet, og at medarbejderne vægtes og anses i en lang periode.

Et andet aspekt der ønskes, i denne undersøgelse, er hvordan den sociale indsats i Arctic Street Food påvirker brugernes følelse af hvilken betydning ASF har for dem. L udtaler mange af de unge har problemer med deres kontakt med systemet/kommunen, og her går M og L aktivt ind og støtter brugerne. L udtaler følgende omkring dette:

L: "Sådan mere fagligt, så så synes jeg det er svært at øøh, jeg synes det er super udfordrende at have med de her unge mennesker at gøre, kende dem så godt som vi gør, og så møde nogen forhindringer ude i forvaltningerne (...), jeg kan ikke gøre noget fordi regler er som regler nu engang er, der synes jeg meget ofte jeg oplever at der bliver spændt ben for den unge, og at man er lyttende ja, forstående ja, men at man i systemet tit og ofte vender sig egentlig lidt væk fra det hele og siger jamen sådan er systemet, sådan er lovgivningen bare. Og det er rigtigt sådan er systemet, sådan er lovgivningen bare, men så må vi finde ud af hvad kan vi så gøre" (Bilag L:19.01).

L: "De unge har stor tillid til at vi faktisk gør hvad vi kan, og de unge har også stor tillid til at [pause] vi skal nok tage hånd om dem."

L: "Jeg har faktisk ikke oplevet endnu en ung som der har sagt det var fandme ikke i orden det der. Det var jeg træt af. At det endte sådan" (Bilag L:20.39).

L beskriver en oplevelse af at brugerne kan være frustrerede over deres møde med de offentlige forvaltninger, og udtrykker at brugerne værdsætter og har tillid til at L og M som medarbejdere kan tage hånd om dem i deres møde med systemet.

Ifølge L er der etableret en tillid til medarbejderne i at de kan hjælpe brugerne i deres kontakt med de pågældende forvaltninger, de er afhængige af i form af uddannelse, økonomisk støtte.

L: (...) jeg oplever med de unge, at hvis vi tager hånd om de møder de nu engang bliver indkaldt til, (...) hvis jeg sætter mig ned og tager mig tid til sådan at forklare hvad er det systemet vil med det her møde og hvordan skal du forberede dig på det, så går det godt og jeg kan se at de unge bliver meget mere eh, de spiller selv mere med. Og byder ind, hvor mange af dem bare har haft tendens til at sige jaja jojo bestemt, og pludseligt så finder de sig i en praktik i en børnehave hvor de ikke aner hvad de skal foretage sig (...) Øh så er de blevet mere stille og roligt trænet på at det faktisk, tingene går bedre hvis du italesætter hvor du er, hvis du italesætter hvad du kan og ikke kan" (Bilag L:21.27)

Ifølge L er det vigtigt at projektets brugere bliver sat ind i hvad møderne med jobcenter omhandler, og hvordan man skal forberede sig og agere. L oplever at jo mere brugerne er sat ind i systemets "regler", jo mere tilpas etablerer de sig i det.

Det blev vurderet relevant for undersøgelsen at vide hvad der sker, hvis, eller når de unge, trækker sig fra projektet og af en vilkårlig grund ikke er tilgængelig.

L: " Vi oplever at de unge trækker sig og det har de alle sammen gjort, øøh og det tænker jeg de vil blive ved med, fordi der er så mange andre ting i deres liv også, der er formentligt, der river i dem, der er øh [pause] ja forhistorie, øøh der kan være man er blevet sendt ud i en eller anden praktik et sted som man, det kan man ikke overskue (...) det som egentlig jeg synes er vigtigt, det som jeg synes der er interessant når de gør det, for de gør det alle sammen, som jeg sagde, det er faktisk at de vender tilbage. Og HELT tydeligt jo længere tid de har været involveret i projektet, desto mindre tid går der før de melder ind" (Bilag L:25.22).

L: ” ... *Hvor man starter med den første gang, lad os sige jeg kom sgu til at gå på druk [pause]. Det er ikke noget vi skildrer med, så holder jeg mig væk, skam, skyld, samvittighed i lang lang tid. Nogle gange op til tre måneder. Jeg svarer ikke på dine opkald, jeg svarer ikke på messenger, jeg gør ikke noget som helst. Den tid bliver mindre og mindre og mindre, så vi faktisk nu har nogle mennesker, ja de falder, det er det unge mennesker gør. Men de kommer tit og ofte dagen efter, to dage efter, og siger hey det gik sgu galt, jeg gik på druk, jeg røg fede, hvad faen de nu har gjort. Og det er jo der hvor vi så egentlig hvor begge, både M og jeg tror jeg bliver utroligt glade. At du kom tilbage. Det handler sgu ikke om hvad du får rodet dig ud i, det handler om at du tør komme tilbage til mig. Og nu løser vi i øvrigt det her sammen, hvis nogen har fået sig rodet ud i noget der kræver en løsning” (Bilag L:26.22)*

L udtaler at det hænder at storset alle brugere har, eller vil, trække sig tilbage. Det kan være uoverskuelighed med livssituation eller betyngtet af druk og misbrug og dertil samvittighedsplager. Hun oplever dog at brugerne vender tilbage hurtigere med tiden, alt efter hvor længe de har været tilknyttet projektet.

Slutteligt i interviewet, da L bliver spurgt ind til om hun har noget på hjerte som hun ønskede at tilføje, fortæller hun om sine egne følelser om den sociale indsats der udføres i Arctic Street Food:

L: ”*Ja. Jeg synes det vigtigste faktisk er alt det vi gør. Jeg, de her unge får en fornemmelse af (...) de får en fornemmelse af ”hvem er jeg”. Hvad kan jeg, hvad kan jeg ikke. Fordi jeg synes mange af dem, eller jeg oplever når jeg modtager dem, at de har absolut ingen forbindelse til sig selv. De kan ikke mærke om de er sultne, de kan ikke mærke om de fryser eller er varme, de kender ikke egne eller andres grænser. Eh. Og man kan, hvis man går ind og kigger på identiteten... jeg tænker sgu’ lidt de har fået lavet mange, mange forskellige identiteter” (Bilag L:29.07).*

Det beskrives at L oplever at brugerne får en fornemmelse af selv og for éns muligheder og begrænsninger, i ASF. Både om sig selv og sine omgivelser. At man som menneske kan åbne op og realisere flere sider af sig selv og sin identitet.

Meningskondensering af interview med "M"

Efter en kort introduktion starter interviewet med M udspørges om hvad han tror der tiltrækker brugerne til Arctic Street Food

M: "Altså der er jo, der er noget i hele udtrykket, er jeg ret sikker på. (...) altså jeg synes vi har ramt et eller andet der er ret godt på en eller anden måde, det er sådan uden at være pop-smart og sådan noget, så er det sgu sådan lidt, det taler til ungdommen med tupilakkerne og det er sådan lidt grafitti-agtigt på en eller anden måde, den måde de er lavet på og det har sådan lidt et råt udtryk (...) Så gør det også noget det her med de ting vi deltager i, det er faktisk noget der er fedt. Det er, altså vi er med til festivaler på Studenterhuset, hvor der er andre unge mennesker der drikker bajere og har det sjovt og går til fest. Vi står nede på 1000fryd, du ved sådan, alt det der med at, at vi ikke, vi prøver ikke sådan på at iscenesætte en eller anden falsk virkelighed. Vi er faktisk med i en rigtig ungdomskultur, og vi er en del af en, en virkelig pulserende ungdomskultur. (...) (og) så gør det noget, tror jeg, at jeg er som jeg er i projektet. At [pause]. At jeg måske heller ikke opfører mig, ligner den gængse rådgiver som de er vant til at møde".

M: "Det betyder noget at øh, at vi kan snakke om musik og vi kan snakke om film og vi kan du ved, sådan nogle ting er også rigtig vigtige for os, det er jo alt det der, alt det der kulturelle at der skaber et indhold i livet, det er vi, det fylder rigtig meget i Arctic streetfood, og maden fylder egentlig ikke særlig meget, sjovt nok" (Bilag M:08.34).

M udtrykker at vognens, og dermed projektets image, er alderssvarende til den ungdomskultur, brugerne ellers også er en del af, og at dette tænkes at have en tiltrækningskraft. M benytter sig af sin egen stil, der kan tolkes som en pædagogisk teknik i at møde brugeren som værende autentisk og i øjenhøjde. Maden betyder, ifølge M, ikke som at være det der betyder mest for projektet, men mere det at være en del af en ungdomskultur

Interviewet bevægede sig derefter i en retning af at ville vide mere om M's tanker om fællesskabet i Arctic Street Food.

M: "Altså, det er fællesskabet eller det at være en del af noget, fordi at man kan sige at vores, vi skaber jo et fællesskab, men man kan sige, det er også et sårbart fællesskab, fordi at man kan sige nogen af de her unge der er med, de er ikke super trænede og super gode til at vedligeholde et fællesskab kan man sige (...) Man kan sige man skal have nogle kompetencer, du ved, for at være

en del af fællesskabet, og det er sgu ikke altid at, at de unge har de der kompetencer til at være en del af fællesskabet, men man kan sige set, så gør vi jo ALT hvad vi kan for at trække dem med ind”.

M: ”(...) det der med når vi kan komme ud og være med i Way Up North festival eller Winther Beat eller Food Festival ik, det er der hvor det sådan for alvor bliver interessant synes jeg (...) det er sådan det der med at arctic streetfood og de her unge grønlandere de kan være en del af det store fællesskab (...) altså det forplanter en eller anden form for en tro på dig selv og en tro på at, at samfundet det vil faktisk MIG og det vil faktisk Grønland, egentlig” (Bilag M:10.51).

M omtaler her hvilken effekt han oplever, det at være med i projektet, og deltage i dets arrangementer, kan have på den enkelte bruger. At man kan realisere sig selv og videreføre sin etniske identitet. Han beskriver at der arbejdes med at give brugerne kompetencer til at være en del af et fællesskab og at udvikle en tro på sig selv.

Ifølge M har projektets tiltrækningskraft, ved dets brugere, succes, da han beskriver hvad der f.eks. skete under covid-19 nedlukningen i foråret 2020.

M: ”Også, men der er jo altså, nu siger jeg jo godt nok at (...) fællesskabsfølelsen ikke er så stærk (...) nu har vi jo lige haft det her corona hængende (...) hvor vi har haft noget nedlukning inde i huset, og jeg har følt, lidt, at nu smuldrer det lidt, fordi jeg ikke får set dem i øjnene. At vi kun skriver sammen. Og så her i sidste uge fik jeg lov til at åbne op igen nede på havnen, og så står der (...) der står bare første dag fem unge igås’, og seks unge dagen efter, og de kommer helt af sig selv, så der er et eller andet, de hungrer efter noget at være sammen tror jeg. Så der er jo noget. Der er en eller anden, der er noget fællesskab.”

M: ”Jeg kan også se de øh, når vi så har været på havnen sammen ik’, og der har måske været en fem seks stykker med, så følges DE, når vi går derfra. Jeg cykler en anden vej og de går sammen, og så kan det være de hygger sig lidt bagefter eller et eller andet” (Bilag M:11.47).

M beskriver hvordan en del af brugerne har søgt tilbage til ASF efter genåbningen, og det understøtter at projektet betyder noget for, i hvert fald, en del af brugerne, at de har savnet at være i ASF. Han oplever at sammenholdet går udover de fysiske rammer ved ASF, da han oplever at de følges i samme flok på vej hjem.

Der blev spurgt ind til hvordan brugerne inddrages i projektet, og hvordan, samt i hvilken grad, det påvirker brugerne.

M: "Øh jeg prøver på at inddrage de unge i, i de her processer og beslutninger der knytter sig til dagligdagen og til noget håndgribeligt. Og også faktisk det synes jeg også at jeg forsøger at gøre når vi er ude til arrangementer [pause]. Og så sige der er nogle ting vi skal have ordnet, (...) og i takt med at de bliver mere og mere trænede i det, så kan de bedre overskue sådan en proces, hvad er det der skal, hvad skal vi have snittet og hakket og gjort rent og alt sådan noget før vi er klar til at servere mad klokken 12, ikke, så alt det her, det handler om struktur og kunne planlægge og ja [pause]. Tage ansvar for noget ikke" (Bilag M:16.13).

M hjælper brugerne med at kunne have overblik og skabe struktur i en arbejdssituation, og det at kunne tage ansvar.

M: "Altså det, ja det kan jeg og jeg kan også godt mærke at det betyder noget for dem, altså det [pause]. Det er jo svært at sige hvornår et andet menneske er stolt af noget eller [pause] men det, jeg tror på at det, at de simpelthen er stolte af hvad vi har bedrevet sammen ik, og hvad DE har været med til. Det, det er jeg sgu ret overbevist om" (Bilag M:18.56).

M oplever at brugerne er stolte over ASF's bedrifter og føler at det betyder noget for brugerne at deltage.

M: "(...) og nu har vi et hus dernede også, (...) det er en fed følelse, altså man kan sige det er jo en følelse af at vi kan noget, at JEG som person kan noget, det er jo den følelse håber jeg at forplanter sig i dem, fordi de fleste af de unge der er med (...) det er jo unge der er på uddannelseshjælp eller kontanthjælp (...) det er måske ikke følelsen af at jeg bare er en succes og jeg duer og jeg kan, det er måske ikke den der præger deres selvopfattelse helt vildt, jeg kunne godt være, altså jeg kunne godt frygte det modsatte også, altså at man faktisk godt kunne gå lidt rundt og føle at man var lidt en, et nederlag. Og at man er lidt eh, en byrde på en eller anden måde og man er sgu lidt, og hvis man ser sig selv som et produkt af Grønland som et symbol på Grønland og nu er jeg her i Danmark ik', hvad er det så for et syn det der Danmark har på Grønland og hvad er det for noget de tænker om mig, er jeg, ER jeg god nok og er jeg bare et fuck up. (...) der kan vi noget sammen og vi FORVENTER at vi kan noget sammen og vi ser ikke på de unge på den måde"(Bilag M:21.29)

Det beskrives her hvordan M oplever de unge kan føle at de ikke har succes i tilværelsen, og hvordan det kan præge deres selvopfattelse. Han udtrykker også at følelsen af at være splittet mellem Grønland og Danmark kan have en indvirkning på brugerne, og at de kan føle de bliver anskuet negativt af det øvrige samfund.

I forbindelse med det sociale arbejde i at arbejde med brugernes identitetsdannelse, nævner M at...

M: "(...) jeg tror på det er vigtigt vi har skabt en base, hvor vi kan udforske noget, og hvor DE kan få lov til at gå på opdagelse, både i ALT muligt kultur som er interessant, både på sådan den globale scene, men særligt også at de kan få love til sådan at gå på opdagelse i det der grønlandske noget ik, fordi Grønland er bare mega langt væk når man er i Danmark, eh både sådan rent fysisk ik er Grønland jo virkelig mange flere tusind kilometer væk ik, men, men også, man kan sige kulturelt set er Grønland jo også gemt, gemt godt af vejen i Danmark, det har (...) Danmark sgu ikke været for gode til sådan at, sådan at tage imod eller bruge til noget" (Bilag M:24.35).

Følelsen af at være afskåret geografisk samt kulturelt kan være være slående, ifølge M. Han føler at ASF har skabt et sted hvor man kan gå på opdagelse i det grønlandske og føle sig forbundet med sin etniske identitet og herkomst.

Der blev spurgt ind til hvilken betydning M mente et projekt som Arctic Street Food har for de unge, og til det svarede han:

M: "[pause] Ehm. Jeg har hørt flere af de unge sige at nogle gange at det sådan er, det her med arctic street food og det her med Grønland, vi på en eller måde omkredser hele tiden, det er sådan noget der er større end dem selv (...) det handler om noget andet end dem selv på en eller anden måde (...) det er som om det ikke er dem, der er i fokus lige pludselig, (...) de er på en mission sammen med nogle andre, og det tror jeg det gør noget, det her med at det ikke er [pause]. Alt er så individualiseret i dag ik... også i vores system, når man så kommer ned og taler med sin rådgiver så vil rådgiveren fokusere på dig som individ og hvad er det for nogle udfordringer du har, og det, det er typisk udfordringerne, problemerne der bliver, der sådan skal italesættes, og hvordan kan vi så løse dem. Og det fede jo ved det vi har sammen dernede det er, der taler vi faktisk ikke så meget om de der individuelle udfordringer og problemer, der har vi en fælles mission, så kan det godt være at det, at vi hver især har en måde at løse eller gå til missionen på men så, så er det sådan det er (bilag M:26.38)

M nævner her den kollektive indsats i projektet og det at have fokus på fællesskab gør at brugerne har projektets ”mission” i øjnene. Han udtaler sig kritisk i forhold til hvordan man i det offentlige system vil blive set på ud fra et individualistisk synspunkt, og forklarer at han finder det positivt for brugerne af ASF at have noget at samles om i fællesskab.

Efter dette blev der spurgt ind til om M oplever at sammenholdet i Arctic Street Food har styrket relationer, brugerne indbyrdes, både i og udenfor ASF.

M: ”(...) (det) har det helt vildt og det ser jeg ofte. (...) der er jo faktisk ret mange af de unge der ikke kender eller har kendt hinanden inden de startede i streetfood og nu er det sådan noget de kan finde på også at hjælpe hinanden hvis man ved at den ene ikke har et sted at sove så, og det den ene holder en fest eller whatever (...) på den måde er der meget støtte og de, de er venner mange af dem. Det er ikke alle jo der er bedste venner men [pause] men jeg oplever de får rigtigt meget ud af hinanden. (...) og interesserer sig for hinanden altså, og ”nåååå han, ej ham har vi ikke set længe og sådan noget gad vide om han er OKAY”, (...) nogen gange så har, så er det en af de unge der måske har en relation som er tættere til en anden ung eller jeg har, eller omvendt det kan også være det er mig der egentlig har den tætte relation og så er det mig der kan finde ud af om vedkommende er okay (Bilag M:29.59).

M oplever at ASF har et godt fællesskab, der går udover ASF’s fysiske rammer, og at brugerne viser omsorg og interesse for hinanden. Fællesskabet går på tværs af medarbejdere og brugere, hvor M bliver brugt til at etablere kontakt til brugere, der ikke har vist sig i længere tid, og samtidigt kan M spørge andre brugere til råds om de har set vedkommende.

M uddyber hvordan han dog oplever at nogle af brugerne forsvinder fra projektet til tider.

M: ”Ja. Det ehm. Det vil jeg sige fordi at det, det er jo lidt nogen gange vilkårene med særligt unge der måske har det lidt svært engang imellem, det er at relationen er ikke altid tovejs. Nogen gang er relationen mere envejs igås, og nogen gange er det mig der skal trække den, altså så, og hvis livet, hvis der er nogen bump på vejen engang imellem, (...) så er det sgu svært lige at ringe til M eller sørge for at komme med og det kan man ikke overskue eller et eller andet” (Bilag M:32.12)”.

Det ledte til en undring om hvad der sker, når en bruger har været væk eller afskåret fra projektet og sammenholdet i en længere periode. Hvordan kan det være at en bruger falder fra? Hvilke faktorer kan lægge til grund for at en bruger trækker sig?

M: "(...) det kan der være mange grunde til og det kan, (...) det er jo typisk fordi man ikke har det så godt igås, og at det ikke går så godt. (...) altså der kan være helt sådan konkrete hændelser, det kan være noget med en nær familieslægtning, og det kan være (...) typisk sådan hægtet op på nogle relationer, hvor der er gået ged i et eller andet. Det kan være noget kæreste (...) og så er vi jo inde i, alle mulige former for man kan sige misbrug, både af det ene eller det andet, altså af følelser, af stoffer, af du ved af mennesker for den sags skyld, altså og hvordan vi kan ikke være ordentlige ved hinanden. Når man oplever sådan noget som sårbar ung, det kan slå en helt ud ad kurs, og så kan det være rigtigt svært at tro på at jeg godt kan rejse mig op igen, og, og det kan være svært at tage initiativet, det er sådan, jeg oplever at (...) det er ligesom man bliver LAMMET, altså de unge de får ligesom sådan én og så (...) de kan ikke tage initiativ til at komme ud af den der tilstand igen" (Bilag M:40.00).

M: "(...)Og så er det nemmere bare at være inde i lejligheden (...) og bare rulle ned eller ikke snakke med nogen eller bare tage på druk, og så bare feste og feste og feste og så glemme glemme glemme (...) nogle gange kan jeg jo godt have rigtigt svært ved at komme igennem og det bare er opkald, der ikke bliver taget og beskeder der ikke bliver svaret på, og LIGE PLUDSELIG, fordi jeg giver ikke så let op, (...) så er der en af beskederne der havde den rigtige ordlyd eller der, der befaldt eller faldt på det rigtige tidspunkt du ved (...) Og så blev det, så kom man sgu til at svare tilbage til ham,, "HOV!" (...) så gælder det om at være frisk på tasterne" (Bilag M:40.36).

M beskriver at det er en vigtig del for ham, som medarbejder, at være der når brugeren, eller brugerne, har behov for det og er der følelsesmæssigt. Det fortolkes at han, ved at være vedholdende og holder fast i kontakten til den enkelte bruger, på sigt kan indhente brugeren til fællesskabet igen. Det er ikke nødvendigvis lysten til projektet og fællesskabet der er forsvundet, fordi brugeren udebliver i en kortere eller længere periode, men andre faktorer i brugerens liv, der kan gøre at vedkommende føler behov for at trække eller isolere sig, til vedkommende føler lyst til at respondere.

Meningskondensering af interview med bruger af Arctic Street Food ”K”

OBS: Udsagn med kilden ”K2” er fra opfølgende spørgsmål via e-mail og derfor skriftligt formuleret. Det vil sige der i fortolkningen af spørgsmål med disse udtalelser ikke er analyseret ud fra toneleje eller nonverbal kommunikation, men blot udtalelse.

Interviewet startede med at K blev spurgt ind til hvordan han ville beskrive sig selv som person

K: Det kommer meget an på humøret tror jeg... øhm... meget åben type når jeg først bliver prikket til.. og ellers tror jeg sådan jeg holder mig i baggrunden og hører hvad der ellers og hvad alle andre snakker om og så noget. (...) hvis man snakker om nogle sjove ting eller spændende ting så er jeg der (Bilag K:1.20)

K udtaler at han ser tingene an, og griber til når han har dannet sig et indtryk af hvordan dynamikken i den gruppe, han indgår i, er. K har tidligere været i praktik ved Det Grønlandske Hus i Aalborg, og har derved haft tilknytning til personalet i Arctic Street Food i et par år. Det var en undring om hvilken påvirkning denne praktikperiode i Det Grønlandske Hus kunne have i forhold til hans tilknytning til Arctic Street Food, og det blev derfor spurgt ind til om han tænkte han ville have den samme tilknytning til Arctic Street Food hvis ikke han havde haft den forrige tilknytning til Det Grønlandske Hus, i form af sin praktik.

K: ”Jeg har altid, hvis medarbejder havde spurgt om jeg kunne give en lille hånd med et eller andet, så har jeg altid sagt ja. Jeg har også hjulpet M med nogle jobs nede på tusindfryd. Med at stå i døren og hjælpe til med at... ude i køkkenet! (...) Det tror jeg, det tænker jeg at jeg har. Jeg vil altid være dernede (ASF) og hjælp, give en hånd, på den måde” (Bilag K:06.18).

Han udtaler en vilje og lyst til at arbejdet med madlavning og deltage i ASF’s arrangementer.

Det var ønsket at få K’s perspektiv på hvordan han ville beskrive den relation han har med Arctic Street Foods andre brugere.

K: Vi får jo sådan et underligt stærkt venskab, og vi kan snakke om mange åbne ting indbyrdes, kryds, frem og tilbage, og alt muligt andet. Vi har gået nede på havnen her den seneste uge og været i gang jo. Og der har vi ikke rigtig haft andet at lave, det er sådan en arbejdsplads man kommer hen til. Og prøver at gøre alt for at det fungerer. Og at det ikke går ned og bliver lukket

eller noget i den retning... for vi har en eller anden mærkelig tryghed og det er hyggeligt at gå rundt dernede og pussenule (Bilag K:10.12).

Det fortolkes at K beskriver en form for tryghed og at fællesskabet har karakter af et åbent forum, hvor der kan tales om et væld af emner. Der er tryghed, faste rammer i både en fysisk forstand, men også i åndsnærvær, og samtidigt et fælles mål om at holde projektet kørende for det ”ikke går ned eller bliver lukket”. Det pirrede interviewers nysgerrighed at høre hvad disse elementer af Arctic Street Food betød for ham.

K: ”Den betyder meget, den har reddet meget, den har reddet meget, en del af mig, som jeg for det første ikke troede var der, fordi jeg har været igennem nogle, mange hårde ting, igennem livet, de seneste par år, og det har fundet mig meget interessant at jeg selv sådan bare havde sagt ja til det, i stedet for det bare havde været sådan, du ved, bare have ladet det være – det er nogle andre der kører det og det har jeg ikke prøvet(ville) at smide min tid i, altså den følelse.. men man kan simpelthen mærke at der er simpelthen nogen der gider og er interesseret og alt muligt du ved... sådan man kan gå med trælse tanker og... i en større periode og tro at der ikke er nogen der gider en, fordi man bare sidder hjemme. Hvor, til gengæld, at de er bekymret for en og de håber selvfølgelig man har det godt og alt muligt andet og... det er den samme indstilling jeg har til alle mine venner... jeg håber da at de alle sammen har det godt og de ikke har det skidt, har en træls dag og ... eller et eller andet. Det er der ingen der gider jo, så...” (Bilag K:12.11)

K udtrykker at ASF har hjulpet ham gennem hårde tider i hans liv. Han udtrykker at have fået mere indsigt i at mærke efter sig selv og hvordan han føler, i stedet for blot at acceptere at have det dårligt, uden at tænke videre over det. Ydermere udtrykker han at blive hørt og set, og hvordan det er rart at nogen tænker på én. Samtidigt udtrykker han også hensyn og omsorg for de andre brugere af projektet.

For at kunne få en dybere forståelse for K’s interesse i Arctic Street Food, vurderedes det væsentligt at høre nærmere om hvad han finder interessant og spændende til Arctic Street Foods arrangementer.

K: Jamen det er jo at stå og lave mad og finde ud af hvad vi vil prøve på at give til folk. Gå op i hvor gode råvarerne er og så noget i den retning, prøve at finde det bedste. Jeg er tit ude med L og hjælpe med at finde råvarer (Bilag K:14.31).

I sammenhæng med forrige spørgsmål, blev K, i et opfølgende spørgsmål over e-mail, spurgt om hvad han føler når han står i madvognen og sælger og formidler maden.

K: "Jeg føler vi har god fod på vores råvare og kan snakke mange detaljer om de råvarer vi står med og give råd, meninger og beskrivelser for hvad det er vognen står inde for, både for os som et hold frivillige og mig selv. Det ikke helt til og beskrive i detaljer hvordan man lige præcis føler, men det fedt og møde nye nysgerrige mennesker og dele vores land på en anderledes måde når det også gælder mad, alle har ikke samme smagsløg, men at se et smil mens der bliver spist retter vi laver, giver en stor glæde og tilfredshed som frivillig der ligger den tid i det som vi gør" (Bilag K2).

Det fortolkes at K her udtaler han sætter pris på den gode kvalitet, og det at repræsentere Grønland, og derved sin etnicitet, i et offentligt forum. Væsentligheden af at kunne repræsentere sin oprindelige kultur som etnisk Grønlænder i Danmark ledte til et yderligere opfølgende spørgsmål om hvad K føler når han kan beskæftige sig med at skabe og formidle grønlandsk mad

K. "Det giver mig en lille indsigt på hvad valg min kultur og forfædre tager af råvare og hvad deres generalle valg i de hårde omgivelser og miljø der er på Grønland, det giver også glæde og gensmage nogle retter med et nyt twist vi selv prøver at kreere for at give andre kulturer en smag på Grønland" (Bilag K2).

Det ledte til et overordnet spørgsmål hvordan det føles for K at være etnisk grønlænder i Danmark

K: "jeg er selv adopteret til landet siden jeg var spæd og føler det ret 'normalt' og begive mig her, der har da været negative oplevelser og lignende, men også utallige andre, men hvad er man hvis man hænger sig ide småting, når der så meget andet og give energi til som kan få en til at vokse i sind og give af hjertet og vende blikke og meninger om hvad det er som enkelte har af indblik på os eller forståelser" (Bilag K2).

Inddragelsen i projektet er en del af Arctic Street Foods målsætning, og det vurderedes væsentligt at høre hvilke tanker K havde omkring brugernes rolle og niveau af inddragelse i

beslutningsprocesserne ved og omkring Arctic Street Foods virke. Der blev derfor spurgt om K føler om han bliver hørt og taget seriøst i dette.

R: "Det synes jeg i hvert fald, medmindre man begynder at sige man skal bestille mad oppe fra månen af og i den retning og helt ude af denne verden ideer men jeg er... vores ideer bliver lyttet til, med et godt hjerte selvfølgelig og ... næsten ikke engang genovervejet... og det er jo, det er en fed ide og... at have have den mulighed... at komme ned her i Aalborg og så blive hørt på den måde også. Med ideer og så noget i den retning. Men det har jo også været alt efter hvilket arrangement, vi har jo ikke alle sammen i fællesskab sagt ja til hvad vi skal ud til, men det har været medarbejder der har gjort det. Og derefter har vi så sagt "vi har brug for det her" og "de forskellige ting" og vi tager den her menu og hvordan vi så gør det... det har været lidt variabelt, for det ikke helt blev det samme, men vi har jo stadigvæk en lille rød tråd igennem det hele som stadigvæk følger. Og hvordan vi rammer den røde tråd er selvfølgelig også lidt forskelligt, men det er jo som regel M, der kører det og hvordan vi gør... og så tænker jeg, at få det hele bragt igennem ... der bliver vi hørt i hvert fald. Og hvis vi har brug for en lille rygepause så, eller sådan noget du ved, så bliver vi også hørt. Så er der nogle der kommer og hjælper." (Bilag K:21.37).

K udtrykker at han føler sig lyttet til i ASF. At have den mulighed for at være med til ASF og dets arrangementer betyder noget for ham. Graden af indflydelse varierer i og med det er medarbejderne der arrangerer hvilke arrangementer ASF skal deltage i, men at der er en åbenhed for forslag. Der er frihed til niveauet af deltagelse man er interesseret i, plads til at udforske hvordan arrangementet kunne udføres og rum til at man kan tage en pause og melde sig ud hvis det er påtrængt.

Et sidste opfølgende spørgsmål, der blev stillet K, var hvordan han ville beskrive hvad Arctic Street Food betyder for ham.

K: Det har været et 'pusterum' for mig og se hvad det er min kultur har opnået med de omgivelser der er deroppe på den store isterning og givet oplevelser der ikke kan skrives ned og glæde for mig og mange andre der har smagt maden og den følelse af man ved det er noget større end sig selv giver lige det ekstra og gøre sig umage i det vi beskæftiger os med og et sammenhold der ikke kunne have den betydning andre steder (Bilag K2).

Diskussion af analysefund

Ud fra afsnittene om *Grønlandsk som etnisk identitet*, *Det sociale arbejde med en etnisk minoritetsgruppe* og forrige afsnits meningskondensering af interviewudsagn, vil der i dette afsnit præsenteres og diskuteres forskellige tematikker og perspektiver, der er blevet redegjort for og fortolket i analysen, som er relevante for besvarelse af dette speciales problemformulering.

Fire tematikker er gennemgående i alle interviews, og det vurderes at disse er essentielle for at kunne forklare dette speciales problemfelt. *Fællesskab*, *selvrealisering*, *kollektivistisk mentalitet* og *tilbageholdenhed*. Gennem alle tre interviews udtrykkes der en værdsættelse af det sammenhold, der finder sted i Arctic Street Food.

Fællesskab

Det fortolkes at den tryghed og glæde der opleves i fællesskabet er en faktor, der gør at brugerne fortsat deltager i projektet. At have et fælles samlingspunkt for madvognen og de arrangementer, gør at brugerne føler de er en del af en slags ”fælles mission” og ved aktiv inddragelse af brugerne, fra medarbejdernes side, investerer brugerne sig selv i projektet. L oplever at fællesskabet kommer af at være en del af en gruppe som har et fælles mål (Bilag L:3.52) og at man fra medarbejdernes side bruger fællesskabet ”*som løftestangen til at løfte den enkelte*” (Bilag L:8.56), hvor M yderligere pointerer at deltagelsen i projektet hjælper brugerne med at blive inspireret til at udvikle kompetencer, der skal bruges for at være en del af det fællesskab (Bilag M:10:51). K udtrykker at det betyder noget for ham at føle der er nogen der er interesseret i ham og hans velvære. At man kan indgå i et fællesskab hvor der er tryghed, åndsnærvær og faste rammer (Bilag K:10.12). Der er plads til at trække sig tilbage, og vende tilbage igen, og deltage på det niveau og engagement, som man føler for. Han udtrykker endvidere hvordan projektet har hjulpet ham videre fra hårde perioder i sit liv og at han føler at være blevet bedre til at mærke efter sig selv og hvordan han føler (Bilag K:12.11). Dette kan suppleres med Rådet For Socialt Udsattes publikation om at væresteder for udsatte grønlandere har en positiv effekt for selvudvikling og en stærkere tilknytning til det danske system (RFSU, 2014:49). Et udtryk for betydningen af Arctic Street Food for en del af brugerne opleves ved at de havde savnet Arctic Street Food, da de ved genåbningen, af projektet, efter covid-19 nedlukning, havde en flok på fem til seks unge stået klar fra morgenstund af, og det opleves af M at de følges ad når de igen drager hjem (Bilag M:11.47).

Dette tolkes som et tegn på at brugerne søger fællesskabet, som de også søger hinanden. Et andet vigtigt aspekt vedrørende fællesskabet er den hensyntagen både M og L oplever brugerne udviser for hinanden. L oplever de unge er gode til at være opmærksomme på hinandens følelser, og at det gør det lettere for hende at udføre inklusionsarbejdet med gruppen (Bilag L:8.56), hvor M også udtaler at han oplever at der i gruppen vises omsorg og interesse for hinanden hvor et eksempel på omsorg og støtte f.eks. er at de kan hjælpe hinanden med at give husly eller invitere til fest hvis man føler sig ensom (Bilag M:29.59). Dette suppleres med K's udtalelse om at han *"håber da at de alle sammen har det godt og de ikke har det skidt, har en træls dag..."*, der tolkes som at være et tegn på dette gør sig gældende i brugernes gruppe (Bilag K:12.11).

Selvrealisering

Følelsen af selvrealisering hos de unge oplevedes af interviewer i indsatsen ved deres identitetsudvikling. Herunder udvikling af kompetencer til at begå sig i det danske samfund, men i høj grad også følelsen af at have en grønlandsk nationalidentitet og i tilstanden af både kunne være dansk og grønlandsk samtidigt. M beskriver dette med at mange af brugerne ikke føler der har succes i deres tilværelse, og hvordan det kan præge deres selvopfattelse, og at brugerne kan føle sig negativt anskuet i det danske samfund grundet deres grønlandske herkomst (Bilag M:21.29). Følelsen af at være afskåret geografisk, samt kulturelt, fra Grønland kan, ifølge M, være slående, og han mener at Arctic Street Food har skabt et sted hvor man kan gå på opdagelse i det grønlandske og føle sig forbundet med sin etniske identitet og herkomst. Det er et problem at en betydelig del af socialt udsatte grønlandere søger hinandens fællesskab, uden at have kontakt med de danske hjælpeforanstaltninger, i form af job, uddannelse og støtte. Mange af disse fællesskaber er præget af alkohol- og hashmisbrug, og disse udsattes misbrug forstærkes igennem manglen på positive ikke-misbrugende netværk, der kan bryde ensoheden (RFSU, 2014:25). Derfor tolkes det at have en væsentlig betydning for brugerne af Arctic Street Food at de derigennem har et netværk, og derved et fællesskab, baseret på et fællesmål som det er at drive projektet.

M udtaler endvidere at han oplever brugerne udviser stolthed over deres bedrifter i Arctic Street Food, og mærker at det betyder noget for dem at deltage (Bilag M:18.56). Sat i forbindelse med dette beskriver L at hun oplever brugerne får en fornemmelse af selv og for éns muligheder og begrænsninger og at man kan lære at åbne op og realisere flere sider af sig selv og derved sin

identitet. Dette vurderes at være relevant for brugernes følelse af betydning for deres deltagelse i Arctic Street Food, har for dem. K blev spurgt om hvad Arctic Street Food betyder for ham og svarede *"det har været et 'pusterum' for mig og se hvad det er min kultur har opnået med de omgivelser der er deroppe på den store isterning og givet oplevelser der ikke kan skrives ned og glæde for mig og mange andre der har smagt maden og den følelse af man ved det er noget større end sig selv giver lige det ekstra og gøre sig umage i det vi beskæftiger os med og et sammenhold der ikke kunne have den betydning andre steder"* (Bilag K2). Yderligere udtrykker K også en glæde ved at sælge og formidle maden fra vognen til Arctic Street Foods arrangementer *"...det er fedt nye nysgerrige mennesker og dele vores land på en anderledes måde når det også gælder mad, alle har ikke samme smagsløg, men at se et smil mens der bliver spist retter vi laver, giver en stor glæde og tilfredshed, som frivillig, der lægger den tid i det, som vi gør"* (Bilag K2). Ud fra dette tolkes det at formidlingen af grønlandsk kultur, stoltheden af arbejdet og følelsen af at være en del af et fællesskab har en væsentlig betydning for K, og dette er derfor et eksempel på hvilken betydning Arctic Street Food kan have for en bruger af projektet.

Kollektivistisk mentalitet

Under specialets undersøgelse er det gentagne gange belyst at det er særligt grønlandsk at have en kollektivistisk mentalitet, der kan gå i konflikt med den danske individualisme. Et godt eksempel på dette er i mødet med jobcenter, eller eventuel uddannelseshjælp, hvor det fremgår at sproglige barrierer og forskellige adfærdsmønstre, samt kulturelle normer varierer fra en etnisk grønlander til en dansker, og resulterer i misforståelser og fejlet integration i det danske system (RFSU, 2014:23). L beskriver at det er en etikette på grønlandere, som folkefærd, hun ofte oplever, og at det er noget de specielt har fokus på i det sociale arbejde (Bilag L:8:56). Hun beskriver yderligere hvordan hende og M forsøger at hjælpe brugerne, i deres problemer med det danske system, når de støder på problemer ude i forvaltningerne. De forsøger at navigere og vejlede brugerne igennem de regler, der er, og L udtrykker at de unge har tillid til dem i det. De gør en indsats for at sætte brugerne ind i hvordan systemets regler er, og L oplever at jo mere hun redegør og forklarer det for dem, jo mere tilpas føler de sig i det (Bilag L:21.27). M forklarer i denne forbindelse at han finder det problematisk at socialrådgivere ofte taler til brugerne som individer, og føler at det er godt at brugerne har noget at samles om i fællesskab, udover at skulle gå med sine problemer alene (Bilag M:26.38). Det tolkes som at være af betydning for brugerne at kunne få hjælp til at agere i

det danske system, da det af førnævnte sproglige og kulturelle grunde kan være svært og uoverskueligt.

Tilbageholdenhed

I forlængelse af forrige afsnit, er det væsentligt at pointere at der italesættes både af Rådet For Socialt Udsatte, men også i interviewene med L og M, at det er typisk at grønlandere udviser tilbageholdenhed i deres ageren, og at det ikke er typisk grønlandsk at have en konfronterende eller krævende mentalitet, hvilket igen kan gå i konflikt i mødet med det danske system (RFSU, 2014:23). L beskriver at hun finder processen i det sociale arbejde langsomt, og at det kræver en vis tålmodighed, og hun føler at der i denne specifikke målgruppe er en tendens til at man ser tingene an i meget lang tid (Bilag L:5.28). Det danske system kan virke kompleks for en udefrakommende, og det formodes at danske krav om jobaktivering og pligt om at skulle stå til rådighed i form af job og eventuel uddannelse kan frustrere socialt udsatte grønlandere, der af flere grunde såsom hjemløshed, misbrug, psykiske lidelser, etc. (RFSU, 2014:12) ikke kan overskue situationen og grundet deres vante adfærdsmønstre kan det forekomme at man vil vælge at trække sig, hvis man ikke har et positivt netværk at trække på.

Liberal- og kulturel pluralisme

Det antiracistiske perspektiv *kulturel pluralisme* gør sig også gældende i det sociale arbejde, da det tolkes at medarbejderne gør en aktiv indsats for at brugerne skal kunne leve i sameksistens med det øvrige samfund, gennem det sociale arbejde der udføres, og samtidigt bevare deres kulturelle traditioner. Dette hænger sammen med arbejdet i at nære for og udvikle brugernes grønlandske identitet, da det udtales at brugerne kan føle sig splittet mellem at være dansk og grønlandsk (Bilag M:21.29 og 24.35). Som inklusionsprojekt er en vigtig funktion af Arctic Street Food at øge brugernes kendskab til Danmark og de danske institutioner, så den hjælpes videre til uddannelse og beskæftigelse (Bilag 1:3). *Liberal pluralisme* kan her, som perspektiv, være en metode for medarbejderne at udligne den diskrepans der forekommer i brugernes tilknytning til det danske system, og det øvrige samfund. Der arbejdes for at give brugerne værktøjerne til at forstå og agere i det danske system og derved tolkes det at det vil kunne muliggøre at udligne den forskelsbehandling, der kan være, i form af den socialt udsatte grønlander og den gængse

sagsbehandler ikke forstår hinanden, og derved sikre at den sociale udsatte grønlander har samme vilkår som den øvrige befolkning (Payne, 2005:350).

Konklusion

Dette speciale er udarbejdet efter problemformuleringen “*Hvilken betydning har Arctic Street Food for unge udsatte grønlandere i Aalborg Kommune?*”. Der er taget udgangspunkt i semistrukturerede interviews med en bruger af projektet og de to medarbejdere, der er ansvarlige for projektets drift, og dette er suppleret med data fra eksisterende litteratur på området, samt teori bag den sociale praksis i form af antiracistiske perspektiver og etnisk sensitiv praksis. Der er fulgt en eksplorativ tilgang for at gå på opdagelse i respondenternes fortællinger hvor der veksles mellem teoretiske betragtninger og empiriske iagttagelser, i analysen af undersøgelsen. Interviewer har ladet sig inspirere af denne åbne tilgang til at engagere sig i den levende samtale, hvor det igennem et abduktivt undersøgelsesdesign har været muligt at stille opfølgende spørgsmål løbende i interviewsituationerne. Det har ledt til overraskende udsagn, og har vurderes at have gjort det muligt at gøre sig andre empiriske erfaringer end hvad, der kunne forventes af at følge de udarbejdede interviewguides, eksklusivt. Det oplevedes at samtalerne kunne komme ud på sidespor, hvorfor jeg har måtte være meget opmærksom i min udvælgelse af udsagn fra transkriptionerne til analysen. For at argumentere for dette er der i specialet gjort opmærksom på etiske overvejelser. Et filosofisk standpunkt har været *phronesis*, selve det at kunne erkende og reagere på det vigtigste, i en given situation, hvilket her er interviewsituationen. Det har gjort det muligt at kunne vurdere ud fra en eksisterende praktisk viden i stedet for at følge universelle regler. Meningskondenseringen af udsagn har været vigtig for validiteten af de gjorte fund, og gennem mine videnskabsteoretiske overvejelser er der argumenteret for hvordan viden og sandhed kunne udvindes af den samlede datamængde.

Et socialkonstruktivistisk standpunkt i undersøgelsen har gjort det muligt at kunne argumentere for specialets fund ud fra at de fremstillede problemstillinger er frembragt og opretholdt gennem forskellige samfundsmæssige praksisser, og ikke fastlagt positivistisk anskuede naturlove. De fund, der er gjort i analysen, er anskuet ud fra den intersubjektive virkelighed, der har fundet sted mellem interviewer og respondent. Interviewenes fund er derfor baseret på deres egne udsagn, og hvad de har udlagt som sandhed. Der er argumenteret for både et ontologisk synspunkt og et epistemologisk synspunkt. Gennem ontologien er der redegjort for at fortolkningen af medarbejdernes og brugernes følelser er fortolket gennem det symbolske univers, der er Arctic Street, hvor både medarbejdere og brugere er medskabere. Gennem epistemologien har jeg kunne

argumentere for at de empiriske fund er gjort ud fra mine sanseerfaringer, mine erfaringer og min eksisterende viden, samtidigt med at søge mod at være objektiv, men dog erkende mit bias, der kan have en påvirkning på selve fortolkningsprocessen af data.

Der er i specialet beskrevet hvordan det er at være socialt udsat grønlander i Danmark, for at give læser en dybere indsigt i denne målgruppes virkelighedsverden. Det har forklaret de problemer der er, i målgruppen, med integrationen og inklusionen i det danske system. Det er forklaret hvordan sprogbarrierer, kulturelle normer og anderledes adfærdsmønstre gør det vanskeligt for specielt denne målgruppe at manøvrere sig i jobcenter, uddannelseshjælp, etc. Men også for at danne baggrund for hvad Arctic Street Food kan betyde. Det blev fundet væsentligt i forskningsprocessen at redegøre for dette, for at kunne give perspektiv på de problemstillinger, der bl.a. gør, at væresteder som Arctic Street Food aktivt søges af målgruppen. Der argumenteres for at det sociale arbejde kan modvirke dette ved at benytte sig af antiracistiske perspektiver og etnisk sensitiv praksis. Det argumenteres og fortolkes ud fra medarbejdernes udsagn at der er fokus på at arbejde ud fra visse antiracistiske perspektiver, hvor f.eks. *liberal pluralisme*, der promoverer autonomi, selvstændighed og empowerment ses i arbejdet med at hjælpe den enkelte bruger med at få værktøjerne til at få en stærkere tilknytning til job, uddannelse og bolig igennem arbejde, og selv gøre en indsats. Der er også tegn på *kulturel pluralisme* hvor sameksistens, mangfoldighed og etnisk identitet promoveres. I Arctic Street Food arbejdes der konstant med kulturformidling, og det udtales også at dette forstærker brugernes følelse af at være en del af noget større end dem selv, og være stolt af deres etniske herkomst. Det kan være med til at hjælpe ens selvværd, og modarbejde den splittede følelse af at være fanget mellem to nationaliteter, som der i specialets redegøres for er et problem for mange udsatte grønlandere.

Etnisk sensitiv praksis er en model og et redskab, der kan hjælpe socialarbejderen med at forstå etniske gruppers position i samfundet, og derved give mulighed for at socialarbejderen kan give en grundig faglig vurdering af sit arbejde med socialt udsatte af anden etnisk herkomst. Den kræver at socialarbejderen er opmærksom på evidens og information omkring hvordan etniske problemstillinger påvirker enkelt personer, og derved kunne indarbejde denne indsigt i alle aspekter af praksis. Jeg oplever i mine interview med medarbejderne af Arctic Street Food at de er yderst bevidste om det, og at de udviser stor viden om deres målgruppe, hvilket jeg vil argumentere er en væsentlig del af hvorfor det er rart for brugere af projektet at deltage. De kan komme et sted,

hvor der bliver lyttet til deres problemstillinger, de kan få hjælp til at komme videre i deres liv af professionelle med stor faglig viden om målgruppen og stort hjerte.

Ud fra meningskondenseringen af interviewudsagn nåede jeg frem til fire tematikker, jeg fandt væsentlige for overhovedet at kunne måle og redegøre for hvad betydningen af Arctic Street Food kan have for den enkelte bruger. Følelsen af selvrealisering er vigtig. Det kunne forstås ud fra interviewene at mange af brugerne ikke normalt har succesoplevelser, men det får de at mærke i Arctic Street Food. At man får lov til at beskæftige sig selv med sin grønlandske nationalidentitet og repræsentere den til det øvrige samfund giver en følelse af stolthed og øget selvværd, der fortolkes som at være af stor betydning for projektets brugere, hvilket kan være med til at give én gå-på-mod til at komme videre i sin tilværelse. Også det, at arbejdet foregår i fællesskab og at man har en "fælles mission", så at sige, hjælper med at give brugerne et positivt fællesskab, der ikke er præget af misbrug og ensomhed. Brugere får en øget fornemmelse af selv og for éns muligheder og begrænsninger.

Det udtales både i den anvendte litteratur og igennem specialets interview at grønlandere er et meget kollektivistisk folkefærd, og besidder en kollektivistisk mentalitet. Dette går ofte i konflikt i mødet med det danske system, hvor mange af de danske hjælpeforanstaltninger er præget af en individualistisk tankegang, i form af jobplaner, praktikplaner, fremtidsplaner, etc. Igennem førnævnte sprogbarrierer og forskellige kulturelle normer og adfærdsmønstre, kan dette ofte resultere i misforståelser og i værste ende fejlslåen integration. Derfor forstås det at være af væsentlig betydning for brugerne af Arctic Street Food at kunne få hjælp til alt dette, gennem deres tilknytning af projektet. Det hæfter sig også til en tematik om tilbageholdenhed. Det udtales i interviewene og i øvrige datamateriale at grønlandere typisk er et mere tilbageholdende folkefærd end det danske, og at det ikke er typisk grønlandsk at have en konfronterende eller krævende mentalitet, hvilket, igen, kan gøre én unåde i mødet med det danske system.

Men det mest væsentligste denne undersøgt har bragt, om hvilken betydning Arctic Street Food kan have for den enkelte bruger, er fællesskab. Det udtales i alle interview at fællesskabet, i form af arrangementer, den aktive deltagelse i projektets dagligdag, vedligeholdelse og planlægning af arrangementer og det at have fællesskabet at trække på, hvis man har brug for det, er af stor betydning. Positive samværsformer, hvor man kan drømme og arbejde mod en bedre fremtid for sig selv, med ligesindede engagerede mennesker, og kunne præsentere sine evner og kultur til

mange andre forskellige mennesker, opleves som at være enormt opløftende for brugerne af projektet. Omsorg, fællesskab, sammenhold, dyrkelse af noget man har til fælles med andre, muligheden for at komme ud og vise sig selv til verden, vise man er dygtig til noget og muligheden for at kunne realisere sig selv på måde man måske ikke har kunne se før, tolker jeg som at være af rigtig stor betydning for brugerne i Arctic Street Food.

Litteraturliste

Hjelm Hansen, Per (2006) *Socialt udsatte grønlandere i Aalborg - En undersøgelse af indsatsen for socialt marginaliserede grønlandere i Aalborg*. 1. udgave, begrænset oplag (rapport kan hentes fra <https://www.udsattegroenlaendere.dk/wp-content/uploads/aalborg-rapport.pdf>)

Rådet for Socialt Udsatte (RFSU) (2014) *I Grønland er jeg for dansk og i Danmark er jeg 'bare' Grønlander*” 1. udgave, begrænset oplag (rapport kan hentes fra <https://www.udsatte.dk/dyn/resources/Publication/file/8/58/1390811813/i-groenland-er-jeg-for-dansk-og-i-groenland-er-jeg-bare-groenlaender-online-version.pdf>)

Tv2Lorry.dk, internetartikel: ”*Sprogforsker om ordet eskimo: Det udpeger folk som fremmede*”. Lokaliseret d. 27/08/2020 på <https://www.tv2lorry.dk/frederiksberg/sprogforsker-om-ordet-eskimo-det-udpeger-folk-som-fremmede>

Olesen, Søren Peter; Monrad, Merete og bidragyderne (2018) *Forskningsmetode i Socialt Arbejde*. 1. udgave, København, Hans Reitzels Forlag.

Lippert-Rasmussen, Kasper; Hviid Jacobsen, Michael; Nedergaard, Peter (2015) *Hvad er videnskabsteori?* I Lippert-Rasmussen, Kasper; Hviid Jacobsen, Michael; Nedergaard, Peter (2015) *Videnskabsteori i Statskundskab, Sociologi og Forvaltning*. 3. udgave København, Hans Reitzels Forlag s. 13-24

Lippert-Rasmussen, Kasper; Hviid Jacobsen, Michael; Nedergaard, Peter (2015) *Hvad er videnskabsteori?* I Lippert-Rasmussen, Kasper; Hviid Jacobsen, Michael; Nedergaard, Peter (2015) *Videnskabsteori i Statskundskab, Sociologi og Forvaltning*. 3. udgave København, Hans Reitzels Forlag s. 13-24

Collin, Finn (2015) *Socialkonstruktivisme* – I Lippert-Rasmussen, Kasper; Hviid Jacobsen, Michael; Nedergaard, Peter (2015) *Videnskabsteori i Statskundskab, Sociologi og Forvaltning*. 3. udgave København, Hans Reitzels Forlag s. 326-361

Bjørst Rastad, Lill (2008) *En anden verden – Fordomme og stereotyper om Grønland og Arktis*. 1. udgave, Danmark, Forlaget BIOS

Kvale, Steinar; Brinkmann, Svend (2015) *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. 3. udgave, København, Hanz Reitzels Forlag

Payne, Malcolm (2006) *Teorier i Socialt Arbejde* 1. udgave, København, Hanz Reitzels Forlag